

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2018 r. poz. 419):

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Czynem nieuczciwej konkurencji jest ujawnienie, wykorzystanie lub pozyskanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

2. Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów nie są powszechnie znane osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności.

3. Pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, w szczególności gdy następuje bez zgody uprawnionego do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi i wynika z nieuprawnionego dostępu, przywłaszczenia, kopiowania dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji, plików elektronicznych obejmujących te informacje lub umożliwiającą wnioskowanie o ich treści.

4. Wykorzystanie lub ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, w szczególności gdy następuje bez zgody uprawnionego do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi i narusza obowiązek ograniczenia ich wykorzystywania lub ujawniania wynikający z ustawy,

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2016, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

czynności prawnej lub z innego aktu albo gdy zostało dokonane przez osobę, która pozyskała te informacje, dokonując czynu nieuczciwej konkurencji.

5. Pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji także wówczas, gdy w chwili ich pozyskania, wykorzystania lub ujawniania osoba wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła wiedzieć, że informacje zostały pozyskane bezpośrednio lub pośrednio od tego, kto wykorzystał lub ujawnił je w okolicznościach określonych w ust. 4, a gdy informacje zostały pozyskane na podstawie nieodpłatnej czynności prawnej – również wtedy, gdy osoba ta o tym nie wiedziała ani przy zachowaniu należytej staranności nie mogła wiedzieć.

6. Wykorzystywanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa polegające na produkowaniu, oferowaniu, wprowadzaniu do obrotu, a także przywozie, wywozie i przechowywaniu w tych celach towarów stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, jeżeli osoba dokonująca wskazanej czynności wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła wiedzieć o tym, że właściwości towarów, w tym estetyczne lub funkcjonalne, proces ich wytwarzania lub zbywania zostały w znacznym stopniu ukształtowane w następstwie czynu określonego w ust. 1, dokonanego w okolicznościach określonych w ust. 4.

7. Pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, jeżeli nastąpiło w wyniku niezależnego odkrycia lub wytworzenia albo obserwacji, badania, rozłożenia na części, testowania przedmiotu dostępnego publicznie lub posiadanego zgodnie z prawem przez osobę, która pozyskała informacje i której uprawnienie do pozyskania informacji nie było ograniczone w chwili ich pozyskania.

8. Pozyskanie, ujawnienie lub wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, gdy nastąpiło w celu ochrony uzasadnionego interesu chronionego prawem, w ramach korzystania ze swobody wypowiedzi lub w celu ujawnienia nieprawidłowości, uchybienia, działania z naruszeniem prawa dla ochrony interesu publicznego, lub gdy ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa wobec przedstawicieli pracowników w związku z pełnieniem przez nich funkcji na podstawie przepisów prawa było niezbędne dla prawidłowego wykonywania tych funkcji.”;

2) w art. 18 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa sąd, na wniosek uprawnionego, może zobowiązać pozwanego do podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku, w oznaczony sposób i w oznaczonym zakresie, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na okoliczności dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, w szczególności sposób dokonania czynu, wartość informacji, których dotyczył czyn, skutek czynu oraz prawdopodobieństwo dokonania czynu nieuczciwej konkurencji w przyszłości, a w przypadku, jeżeli pozwanym jest osoba fizyczna – jeżeli dodatkowo nie sprzeciwia się temu uzasadniony interes pozwanego, w szczególności względ na ochronę jego dóbr osobistych. Sposób i zakres podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku nie może prowadzić do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa.

4. W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa sąd, zamiast uwzględnienia żądania określonego w ust. 1 pkt 1 lub 2 lub ust. 2, może, na wniosek pozwanego, zobowiązać go do zapłaty na rzecz powoda stosownego wynagrodzenia, w wysokości nie wyższej niż wynagrodzenie, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z informacji, przez czas nie dłuższy niż do ustania stanu tajemnicy, jeżeli:

- 1) pozwany w chwili wykorzystywania lub ujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie wiedział ani przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć, że informacje te pozyskano od osoby, która je wykorzystwała lub ujawniła w okolicznościach określonych w art. 11 ust. 4;
- 2) uwzględnienie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, spowodowałoby dla pozwanego niewspółmierne szkody;
- 3) zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia nie narusza uzasadnionego interesu powoda.

5. W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa uprawniony może żądać, zamiast odszkodowania określonego w ust. 1 pkt 4, naprawienia szkody przez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.”;

- 3) w art. 20 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji polegający na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa stanowi jednocześnie zbrodnię albo występki, art. 442¹ § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny nie stosuje się. W takim przypadku termin przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody nie może skończyć się później niż z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa.”;

- 4) w art. 23 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Karze określonej w ust. 1 podlega, kto ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznał się, biorąc udział w rozprawie lub w innych czynnościach postępowania sądowego dotyczącego roszczeń z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa albo przez dostęp do akt takiego postępowania, jeżeli w postępowaniu tym została wyłączona jawność rozprawy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 5, 138, 398, 416, 650, 730, 756, 770 i 771) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 739 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia sąd może uzależnić od złożenia przez uprawnionego kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego lub, stosownie do okoliczności, innych osób, powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu. Z kaucji tej będzie przysługiwało obowiązanemu lub, stosownie do okoliczności, innym osobom dotkniętym wykonaniem postanowienia o zabezpieczeniu pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi należnościami zaraz po kosztach egzekucyjnych.”;

- 2) po art. 755 dodaje się art. 755¹ w brzmieniu:

„Art. 755¹. W sprawach dotyczących roszczeń z tytułu czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa, w których udzielono zabezpieczenia polegającego na ustanowieniu zakazów, nakazów lub zajęciu rzeczy ruchomych, mającego na celu zaprzestanie wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd może, na wniosek obowiązanego, zamiast tych środków nakazać obowiązanemu złożenie na rachunek depozytowy Ministra Finansów odpowiedniej sumy pieniężnej dla zabezpieczenia roszczeń uprawnionego z tytułu dalszego wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa. Postanowienie może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 798 i 650) w art. 4 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) tajemnicy przedsiębiorstwa – rozumie się przez to tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2018 r. poz. 419);”.

Art. 4. 1. Przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa popełnionych po jej wejściu w życie.

2. Przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się także do postępowań wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Cele projektu

Celem projektowanej ustawy jest transpozycja do prawa polskiego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskaniem, wykorzystaniem i ujawnianiem (dalej powoływanej jako „dyrektywa 2016/943/UE”).

Dyrektywa 2016/943/UE stanowi podsumowanie blisko 5-letnich prac prowadzonych przez organy Unii Europejskiej w celu harmonizacji przepisów dotyczących standardów ochrony informacji poufnych przedsiębiorstwa¹⁾. W świetle założeń dyrektywy, ma ona służyć ustanowieniu minimalnego standardu w zakresie zasad ochrony informacji poufnych przedsiębiorstwa jako narzędzia zarządzania konkurencyjnością oraz innowacyjnością. Przewiduje zatem, co do zasady, model harmonizacji minimalnej – z szeregiem wyjątków zawartych w szczególności w art. 3, art. 5 oraz art. 8 powołanej dyrektywy, zmierzających w kierunku pełnego ujednoczenia ustawodawstw państw członkowskich Unii Europejskiej m.in. w zakresie definicji zgodnego z prawem pozyskiwania, wykorzystywania i ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa, okoliczności, w których przedsiębiorca nie uzyska ochrony prawnej, mimo pozyskania, ujawnienia lub wykorzystania informacji stanowiącej tajemnicę jego przedsiębiorstwa, czy terminu przedawnienia roszczeń z tytułu bezprawnych działań odnoszących się do tajemnicy przedsiębiorstwa. Przyjęty przez ustawodawcę europejskiego model harmonizacji minimalnej w procesie implementacji dyrektywy oznacza, iż poziom ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w systemach prawnych poszczególnych państw członkowskich nie może być niższy, niż określony w dyrektywie. Obowiązujące obecnie w państwach członkowskich przepisy krajowe tworzą nierówny poziom ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa na obszarze Unii Europejskiej. Powyższe różnice mogą zniechęcać przedsiębiorców do podejmowania działalności o charakterze transgranicznym, a w konsekwencji – wywierać negatywny wpływ na funkcjonowanie wspólnego rynku.

---

¹⁾ Wniosek: dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych przed ich bezprawnym pozyskaniem, wykorzystaniem i ujawnianiem, COM (2013) 813 final.

Podstawę prawną dla dyrektywy 2016/943/UE stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej powoływanego jako „TFUE”). Przewiduje on przyjęcie unijnych przepisów harmonizujących przepisy krajowe, gdy jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy, jej wdrożenie do krajowych porządków prawnych powinno nastąpić nie później, niż do dnia 9 czerwca 2018 r.

Ze względu na specyfikę przedmiotu regulacji, transpozycja musi mieć kompleksowy charakter i dotyczyć kilku dziedzin prawa. Dotyczy to przede wszystkim obszarów prawa cywilnego materialnego i prawa cywilnego procesowego, a także – w zakresie definicji i instytucji z zakresu publicznoprawnego egzekwowania prawa – prawa konkurencji oraz prawa karnego.

Obecny stan prawny w Polsce w obszarach, których dotyczy dyrektywa 2016/943/UE odbiega od standardu wyznaczonego w tej dyrektywie. Implikuje to konieczność interwencji legislacyjnej w zakresie materii regulowanej w kilku aktach prawnych – ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji²⁾ (dalej powoływanej także jako „u.z.n.k.”), ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego³⁾ (dalej powoływanej także jako „k.p.c.”) oraz ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów⁴⁾ (dalej powoływanej także jako „u.o.k.i.k.”).

II. Proponowany sposób realizacji celów projektu

W celu transpozycji dyrektywy 2016/943/UE proponuje się nowelizację wskazanych wyżej ustaw, które dotyczą problematyki objętej wymienioną dyrektywą.

Za takim sposobem implementacji przemawia przede wszystkim fakt, że od ponad 20 lat w polskim porządku prawnym bezprawne działania odnoszące się do tajemnicy przedsiębiorstwa są traktowane jako czyn nieuczciwej konkurencji, zaś sama ochrona tajemnicy jest realizowana w oparciu o przepisy u.z.n.k. Dodać należy, że traktowanie bezprawnego naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa jako czynu nieuczciwej konkurencji w prawie polskim ma tradycję ponad 90-letnią. Znajduje swój początek w ustawie z dnia

---

²⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 419.

³⁾ Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z późn. zm.

⁴⁾ Dz. U. z 2017 r. poz. 229, z późn. zm.

2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, której art. 10 poświęcony był właśnie bezprawnemu wykorzystaniu tajemnicy przedsiębiorstwa⁵⁾.

Obecnie obowiązujące przepisy u.z.n.k. w zakresie tajemnicy przedsiębiorstwa obejmują zagadnienia:

- zdefiniowania informacji chronionej jako tajemnica przedsiębiorstwa (tzn. określenia jej zakresu przedmiotowego),
- oznaczenia działań względem tajemnicy przedsiębiorstwa, które stanowią czyn nieuczciwej konkurencji (przekazanie, ujawnienie oraz wykorzystanie),
- oznaczenia sankcji przewidzianych w przypadkach czynu nieuczciwej konkurencji dotyczących tajemnicy przedsiębiorstwa – w tym zakresie regulacja u.z.n.k. pozostaje autonomiczna, względem ogólnych przepisów prawa cywilnego.

Wskazane zagadnienia odpowiadają obszarom, których dotyczy dyrektywa 2016/943/UE i w których przepisy u.z.n.k. odbiegają od przepisów dyrektywy. W konsekwencji, implementacja przedmiotowej dyrektywy powinna objąć przede wszystkim nowelizację przepisów u.z.n.k. dotyczących wymienionych kwestii. Próba całościowego uregulowania zagadnień dotyczących naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa poza przepisami u.z.n.k. oznaczałaby odejście od (niebudzącej wątpliwości oraz ukształtowanej historycznie) koncepcji traktowania bezprawnego działania w odniesieniu do tajemnicy przedsiębiorstwa jako czynu nieuczciwej konkurencji. Jednocześnie trzeba wskazać, że implementacja przepisów dyrektywy 2016/943/UE w drodze zmiany przepisów u.z.n.k. podkreśla znaczenie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa dla rozwoju oraz utrzymania prawidłowej konkurencji na rynku – na co zwraca uwagę także preambuła dyrektywy 2016/943/UE⁶⁾. Tym samym, proponowany sposób transpozycji podkreśla związek między celem polskich przepisów, a jednym z celów dyrektywy.

Przewidziane w dyrektywie 2016/943/UE rozwiązania procesowe w zakresie postępowania zabezpieczającego nie mają charakteru na tyle wyjątkowego, aby wykluczyć ich umieszczenie w k.p.c. Podkreślić należy, że przepisy k.p.c. o postępowaniu zabezpieczającym zawierają także przepisy szczególne, tj. znajdujące zastosowanie w ściśle określonych rodzajach spraw, np. o rozwód, separację czy określenie sposobu sprawowania pieczy nad osobą małoletnią. Zatem umieszczenie w k.p.c. dodatkowych przepisów, które znajdą zastosowanie wyłącznie

---

⁵⁾ Dz. U. z 1926 r. poz. 559, z późn. zm.

⁶⁾ Por. motywy 1, 2, 28 preambuły dyrektywy 2016/943/UE.

w postępowaniach dotyczących czynu nieuczciwej konkurencji, polegającego na pozyskaniu, ujawnieniu lub wykorzystaniu tajemnicy przedsiębiorstwa, nie zaburzy systematyki omawianej ustawy.

Przeciwko modelowi transpozycji dyrektywy w postaci nowej ustawy przemawia również rozmiar oraz charakter zmiany w u.o.k.i.k. Zmiana wymienionej ustawy dotyczy pojedynczego przepisu, a nadto – ma charakter techniczny i obejmuje odwołanie do przepisu znowelizowanej u.z.n.k.

Wreszcie jako uzasadnienie przyjętego modelu transpozycji wskazać trzeba, że charakter poszczególnych przepisów dyrektywy oraz ich przynależność do określonych dziedzin prawa nie budzi wątpliwości. Dyrektywa nie zawiera przepisów, co do których nie można w polskim porządku prawnym wskazać aktu normatywnego, którego zmiana byłaby konieczna w celu transpozycji rozwiązania przewidzianego w dyrektywie.

III. Struktura projektu ustawy

Proponuje się następującą strukturę projektu ustawy:

- 1) zmiany w u.z.n.k.;
- 2) zmiany w k.p.c.;
- 3) zmiana w u.o.k.i.k.;
- 4) przepisy przejściowe i końcowe.

IV. Zmiany w u.z.n.k. – art. 1 projektu

Art. 1 pkt 1 projektu (zmieniający art. 11 u.z.n.k.)

Powołany przepis zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa, opartą na definicji zamieszczonej w dyrektywie 2016/943/UE, ogólną definicję czynu nieuczciwej konkurencji w odniesieniu do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, a także szczególne rozwiązania w zakresie zakwalifikowania (albo niezakwalifikowania) określonych działań jako czynów nieuczciwej konkurencji. W omawianym zakresie projekt stanowi transpozycję art. 1–5 dyrektywy 2016/943/UE.

Art. 11 ust. 1 u.z.n.k. w proponowanym brzmieniu przewiduje, że czynem nieuczciwej konkurencji w odniesieniu do cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa jest ich ujawnienie, wykorzystanie lub pozyskanie. Dotychczasowe brzmienie powołanego przepisu nie sankcjonowało działania polegającego na pozyskaniu

takich informacji. W tym zakresie u.z.n.k. pozostawała niezgodna z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2016/943/UE. Jednocześnie powołany przepis dyrektywy zawiera wymóg, aby opisane w nim zachowanie było działaniem bezprawnym. Implementacja tego wymogu nie wymaga jednak literalnego wpisania cechy bezprawności do projektowanej treści art. 11 ust. 1 u.z.n.k.: z art. 3 u.z.n.k. wynika już bowiem, że zakwalifikowanie określonego działania jako czynu nieuczciwej konkurencji jest możliwe wyłącznie wówczas, jeżeli działanie takie pozostaje sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami (a zatem – gdy pozostaje bezprawne). W istocie zatem, na tle przepisów u.z.n.k. czyn nieuczciwej konkurencji zawiera implicite cechę bezprawności. W tym zakresie art. 3 u.z.n.k. stanowi dopełnienie art. 11 ust. 1 powołanej ustawy.

Określenie czynu nieuczciwej konkurencji w odniesieniu do cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa za pomocą czynności ujawnienia, wykorzystania lub pozyskania stanowi wierne odzwierciedlenie art. 1 ust. 1 dyrektywy 2016/943/EU. Także Porozumienie w sprawie handlowych aspektów własności intelektualnej (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, TRIPS), którego stroną Polska pozostaje od 1994 r., w art. 39 ust. 2 przewiduje, że strony TRIPS zapewnią osobom fizycznym i prawnym ochronę ich informacji poufnych przed ich ujawnieniem, nabyciem (pozyskaniem) lub użyciem (wykorzystaniem). Wskazana, zarówno w dyrektywie 2016/943/UE, jak i w TRIPS, triada zachowań stanowiących naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa przemawia za właśnie takim ukształtowaniem nowego brzmienia ustępu 1 w art. 11 u.z.n.k. Determinuje też konieczność eliminacji z przepisu znamienia czasownikowego obejmującego „przekazanie” informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które znajduje się w obecnym brzmieniu ustępu 1 art. 11 u.z.n.k. Należy jednak podkreślić, że w istocie jest to zabieg o charakterze wyłącznie redakcyjnym, a nie merytorycznym. Celem nowelizacji nie jest bowiem zawężenie w jakimkolwiek zakresie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa ukształtowanej na podstawie przepisów obecnie obowiązujących. Projektowana zmiana oparta jest na założeniu szerokiej interpretacji pojęcia „ujawnienia”, obejmującej także wszelkie przypadki „przekazania” informacji – nawet, jeżeli przekazanie nie prowadzi bezpośrednio do ich ujawnienia. Nie sposób bowiem przyjąć, aby dyrektywa 2016/943/UE nie sankcjonowała np. działania polegającego na wręczeniu przez osobę nieuprawnioną osobie trzeciej nośnika zawierającego informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, zabezpieczone technicznie przed dostępem. Działanie takie należy

potraktować jako ujawnienie przedmiotowych informacji (w szerokim znaczeniu) – mimo, że nie czyni ono informacji bezpośrednio dostępnymi dla odbiorcy nośnika.

Realizacja przewidzianego w przepisach dyrektywy 2016/943/UE minimalnego charakteru harmonizacji wymaga usunięcia z treści art. 11 u.z.n.k. ust. 2 w dotychczasowym brzmieniu. Powołany przepis przewiduje, że pracownik przedsiębiorcy jest zobowiązany do przestrzegania zakazu ujawniania, wykorzystania lub przekazywania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa przez okres 3 lat od dnia ustania stosunku pracy (lub innego stosunku prawnego, na podstawie którego świadczy pracę na rzecz przedsiębiorcy). Omawiana regulacja traktowana jest jako ograniczająca ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa – wspomniany przepis przewiduje w stosunku do pracownika ograniczenie czasu ochrony tajemnicy do 3 lat od dnia ustania stosunku pracy (por. A. Michalak, Komentarz do art. 11 u.z.n.k., System Informacji Prawnej LEX). Tego rodzaju ograniczenia czasu ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie przewidują natomiast przepisy dyrektywy 2016/943/UE – w odniesieniu do żadnej kategorii podmiotowej. Skoro zatem dyrektywa ustanawia minimalny standard ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, w którym nie mieszczą się jakiegokolwiek czasowe ograniczenia tej ochrony, to oznacza, że przewidujący takie ograniczenia przepis prawa krajowego (art. 11 ust. 2 u.z.n.k. w obecnym brzmieniu) byłby niezgodny z przepisami dyrektywy 2016/943/UE. Zatem prawidłowa implementacja omawianej dyrektywy wymaga usunięcia wskazanego ograniczenia z krajowego systemu prawnego.

Projektowany art. 11 ust. 2 u.z.n.k. zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa i stanowi implementację art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE. W obecnym stanie prawnym definicję tajemnicy przedsiębiorstwa zawiera art. 11 ust. 4 u.z.n.k. Nie zapewnia on zgodności polskiego prawa z art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE. W literaturze przedmiotu zwraca się uwagę na trzy aspekty, w których polska definicja tajemnicy przedsiębiorstwa różni się od definicji przewidzianej w przepisach dyrektywy 2016/943/UE:

- art. 11 ust. 4 u.z.n.k. w obecnym brzmieniu przewiduje, że tajemnicę przedsiębiorstwa stanowią informacje, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich w poufności, podczas gdy dyrektywa wymaga podjęcia przez przedsiębiorcę rozsądnych w danych okolicznościach działań – w celu zachowania ich w poufności. Dyrektywa podnosi zatem względem przedsiębiorcy, który dąży do

- ochrony informacji przedsiębiorstwa, poziom wymagań konieczny dla uzyskania takiej ochrony. Należy przy tym zauważyć, że dyrektywa posługuje się terminologią („rozsądne działania”), która w tym kontekście nie jest używana w języku polskich aktów normatywnych – stanowiących raczej o działaniach z należytą starannością, czy starannością wymaganą w stosunkach danego rodzaju (art. 355 § 1 i 2 k.c.). W związku z tym projekt, zamiast pojęcia „rozsądnych działań”, posługuje się pojęciem działań, które „przy zachowaniu należytej staranności” uprawniony podjął (powinien podjąć) w celu ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa przed ich pozyskaniem, ujawnieniem lub wykorzystaniem przez osobę nieuprawnioną. Warto przy tym wyjaśnić, że pojęcie „uprawnionego” obejmuje zarówno przedsiębiorcę, do którego należy tajemnica przedsiębiorstwa, jak i inne osoby, które są uprawnione do korzystania z tajemnicy przedsiębiorstwa lub rozporządzania nią (np. licencjobiorca),
- art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE przewiduje, że ochronie jako tajemnica przedsiębiorstwa podlegają informacje poufne – które nie są znane w całości lub w ich szczególnym zbiorze lub zestawieniu⁷⁾. Tego rodzaju doprecyzowania nie zawiera definicja obecna w polskim porządku prawnym,
  - art. 11 ust. 4 u.z.n.k. w obecnym brzmieniu jako tajemnicę przedsiębiorstwa określa informacje, które nie zostały ujawnione do wiadomości publicznej (a zatem ujawnione ogółowi). Z kolei art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE wymaga, aby ochroną objąć informacje, które nie zostały ujawnione do wiadomości osób zwykle zajmujących się tym rodzajem informacji, ani nie są dla takich osób łatwo dostępne (por. Z. Pinkalski, Tajemnica tajemnicy nierówna, Rzeczpospolita z 14.07.2017 r.).

W konsekwencji projektowany art. 11 ust. 2 u.z.n.k. przewiduje w omawianych obszarach dostosowanie polskiej definicji tajemnicy przedsiębiorstwa do definicji zawartej w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE. Jednocześnie, z uwagi na zawarte

---

⁷⁾ Na marginesie należy zwrócić uwagę na nieścisłość polskiego tłumaczenia art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE. Omawiany element definicji tajemnicy przedsiębiorstwa w polskim tłumaczeniu dotyczy informacji poufnych „w tym sensie, że (...) w szczególnym zestawie i zbiorze ich elementów nie są znane...”. Użyte w omawianym fragmencie definicji pojęcia „zestawu” oraz „zbioru” mają taki sam zakres – oznaczają bowiem pewien zespół informacji wyłączony z całości. Jednocześnie, nie odpowiadają one innym wersjom językowym dyrektywy, które – w omawianej części definicji – posługują się dwoma różnymi kryteriami (a nie jednym kryterium opisanym za pomocą dwóch synonimicznych określeń). Użyte w nich wyrażenia należy raczej tłumaczyć jako zbiór (w znaczeniu zespołu informacji wyłączonych z całości) oraz zestawienie (w znaczeniu wzajemnego układu tych informacji względem siebie). W istocie zatem, art. 2 pkt 1 dyrektywy 2016/943/UE stanowi, że tajemnica przedsiębiorstwa obejmuje informacje poufne „w tym sensie, że (...) w szczególnym zbiorze i zestawieniu nie są znane ...”.

w kolejnych jednostkach redakcyjnych projektowanego przepisu odwołania do pojęcia tajemnicy przedsiębiorstwa, zasadne jest zamieszczenie definicji tego pojęcia w ustępie 2 art. 11 nowelizowanej u.z.n.k.

Art. 11 ust. 3 u.z.n.k. w projektowanym brzmieniu stanowi implementację art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2016/943/UE. Zgodnie z powołanym przepisem dyrektywy, projektowana regulacja przesądza, że pozyskanie informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa jest bezprawne (a zatem – stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu u.z.n.k.) w każdym przypadku, jeżeli nastąpiło bez zgody uprawnionego do rozporządzania informacjami i jednocześnie wynika z nieuprawnionego dostępu, przywłaszczenia lub kopiowania dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji lub plików elektronicznych. Nie wymaga natomiast zmiany przepisów u.z.n.k. transpozycja art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2016/943/UE – norma prawna implementująca wskazany przepis zawarta jest bowiem w art. 3 u.z.n.k., który (jak wskazano wyżej) uzupełnia definicję czynu nieuczciwej konkurencji, odnoszącego się do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, zawartą w art. 11 ust. 1 u.z.n.k.

Projektowany art. 11 ust. 4 u.z.n.k. implementuje art. 4 ust. 3 dyrektywy 2016/943/UE. W ślad za dyrektywą projektowana regulacja przesądza, że wykorzystanie lub ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa jest bezprawne (a zatem stanowi czyn nieuczciwej konkurencji) w każdym przypadku, gdy następuje bez zgody uprawnionego do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi i jednocześnie stanowi naruszenie obowiązku ograniczenia wymienionych działań, wynikającego z przepisów ustawy, czynności prawnej lub innego aktu (np. regulaminu pracy czy statutu określającego prawa i obowiązki pracownicze), albo gdy wskazane działania podejmowane są przez osobę, która pozyskała informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa bezprawnie (czyli dokonując czynu nieuczciwej konkurencji).

Projektowany art. 11 ust. 5 implementuje art. 4 ust. 4 dyrektywy 2016/943/UE. Powołany przepis sankcjonuje pozyskiwanie, wykorzystywanie i ujawnianie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa przez osobę, która – w chwili podejmowania wskazanych działań – wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć, że dotyczą one informacji pozyskanych od osoby, która naruszyła ustawowy lub umowny obowiązek ograniczenia ich wykorzystywania i ujawniania. Tworzy zatem ramy prawne dla konstruowania odpowiedzialności nie tylko tego, kto pozyskuje, ujawnia lub

wykorzystuje informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, ale również tego, kto w dalszej kolejności wchodzi w posiadanie tych informacji (a także ujawnia je lub wykorzystuje), pozostając w złej wierze. Jednocześnie projektowany art. 11 ust. 5 *in fine* rozszerza odpowiedzialność także na te osoby, które pozyskały informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa w dobrej wierze – jeżeli czynność prawna, na podstawie której nastąpiło pozyskanie, była nieodpłatna. Tak ukształtowany przepis nie narusza dyrektywy 2016/943/UE – z uwagi na wspomniany minimalny charakter harmonizacji przewidziany w dyrektywie. Opiera się na założeniu (uzasadnionym doświadczeniem życiowym), że jeżeli czynność prawna, na podstawie której następuje pozyskanie informacji, jest nieodpłatna, często jej przedmiotem są informacje pozyskane z naruszeniem prawa. Regulacja ta stanowi niezmienną kontynuację rozwiązania, które w aktualnym stanie prawnym jest obecne w art. 11 ust. 3 zdanie 1 u.z.n.k. Należy także podkreślić, że wpisuje się ono systemowo w szereg przepisów prawa cywilnego, na podstawie których strony odpłatnej czynności prawnej uzyskują – z mocy decyzji ustawodawcy – szerszą ochronę swoich interesów, niż strony czynności prawnej nieodpłatnej. Do przepisów tych należą np. art. 83 § 2 czy art. 528 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny czy art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece. Należy przy tym podkreślić, że fakt pozyskania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w dobrej wierze nie pozostaje bez znaczenia dla charakteru oraz zakresu odpowiedzialności z tytułu popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 u.z.n.k. Projektowany ust. 4 art. 18 u.z.n.k. pozwala bowiem sądowi w takich przypadkach na nieuwzględnienie np. żądania zaniechania niedozwolonych działań (tj. żądania zaniechania wykorzystywania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa), a zamiast tego – na zasądzenie na rzecz powoda opłaty z tytułu korzystania z informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Z kolei projektowany ust. 3 art. 18 uzależnia możliwość podania wyroku do publicznej wiadomości od oceny przez sąd wszystkich okoliczności stanu faktycznego. Niewątpliwie do takich okoliczności należy także działanie pozwanego w dobrej lub złej wierze na etapie pozyskania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Projektowany art. 11 ust. 6 u.z.n.k. stanowi implementację art. 4 ust. 5 dyrektywy 2016/943/UE. Sankcjonuje działania polegające na produkowaniu, oferowaniu oraz wprowadzaniu do obrotu (a także przywozie, wywozie lub przechowywaniu w tych

celach) towarów, których właściwości, w tym właściwości estetyczne i funkcjonalne, proces ich produkcji lub wprowadzania na rynek zostały znacznie ukształtowane w następstwie czynu nieuczciwej konkurencji określonego w ust. 1 powołanego przepisu u.z.n.k. Proponowane brzmienie przepisu uwzględnia jednocześnie definicję „towaru stanowiącego naruszenie” tajemnicy przedsiębiorstwa zawartą w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2016/943/UE.

Projektowane art. 11 ust. 7 oraz 8 u.z.n.k. stanowią implementację art. 3 oraz art. 5 dyrektywy 2016/943/UE.

Pierwszy z projektowanych przepisów określa – w ślad za art. 3 ust. 1 dyrektywy 2016/943/UE – katalog takich działań w stosunku do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które nie mają charakteru bezprawnego (a zatem – nie stanowią czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów u.z.n.k.). Jednocześnie osobnego przepisu implementującego nie wymaga transpozycja art. 3 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE. W polskim systemie prawnym norma zawierająca transpozycję omawianego przepisu wynika bowiem z art. 3 u.z.n.k. Zgodnie z powołanym przepisem czynem nieuczciwej konkurencji w stosunku do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa jest jedynie działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami. A contrario: skoro pozyskania, ujawnienia lub wykorzystania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa wymagają przepisy prawa krajowego lub przepisy prawa UE, to takie działanie nie ma cechy bezprawności, z uwagi na brak sprzeczności z prawem (a zatem nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu u.z.n.k.).

Z kolei drugi z projektowanych przepisów – w ślad za art. 5 dyrektywy 2016/943/UE – legitymizuje pozyskanie, ujawnienie lub wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w sytuacji gdy wymienione działania są uzasadnione ze względu na określone wartości, którym ustawodawca europejski przyznaje prymat nad potrzebą ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa (a zatem i interesów przedsiębiorcy). W istocie zatem omawiana regulacja rozstrzyga konflikt dóbr – zgodnie z hierarchią określoną w art. 5 dyrektywy 2016/943/UE. Regulacja ta, z mocy samego prawa (*ex lege*), wyłącza bezprawność działań odnoszących się do tajemnicy przedsiębiorstwa, pozbawiając te działania cechy czynu nieuczciwej konkurencji. Projektowana regulacja – w ślad za powołanym przepisem dyrektywy 2016/943/UE – wskazuje, że pozyskanie,

ujawnienie oraz wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, jeżeli:

- nastąpiło w celu ochrony uzasadnionego interesu chronionego prawem lub
- nastąpiło w ramach korzystania ze swobody wypowiedzi, lub
- nastąpiło w ramach ujawnienia nieprawidłowości, uchybienia, działania z naruszeniem prawa w celu ochrony interesu publicznego, lub
- ujawnienie przedmiotowych informacji wobec przedstawicieli pracowników w związku z wykonywaniem przez nich funkcji na podstawie przepisów prawa było niezbędne dla prawidłowego wykonywania tych funkcji.

Należy podkreślić, że na podstawie powołanego przepisu uzyska ochronę ten, kto swoje działania podejmował będzie w ramach wykonywania oznaczonego uprawnienia (określonych przez przepisy prawa i ukształtowanych na podstawie orzecznictwa sądowego) lub w oznaczonym celu – co, w przypadku sporu, zapewnić ma prawidłową równowagę i wyważenie sprzecznych interesów stron.

Jednocześnie należy wskazać, iż pojęcie „swobody wypowiedzi” (określanej w piśmiennictwie także jako „wolność wypowiedzi” czy „wolność słowa”) należy rozumieć szeroko, w sposób wynikający z art. 54 ust. 1 Konstytucji RP. Obejmuje więc ono wolność wyrażania poglądów, pozyskiwania informacji i ich rozpowszechniania, odnoszącą się także do działalności mediów. Także w orzecznictwie konstytucyjnym wskazuje się, że zasada wolności prasy stanowi wycinek zasady wolności słowa (por. wyrok TK z 30.10.2006 r., P 10/06) lub pochodną wolności wypowiedzi deklarowanej w art. 54 ust. 1 Konstytucji RP (wyrok TK z 12.05.2008 r., SK 43/05). W ten sam sposób wskazana wolność jest ujmowana w art. 10 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz w art. 11 Karty Praw Podstawowych. Elementem korzystania ze swobody wypowiedzi jest możliwość prezentowania w mediach różnych postaw, wzorców i poglądów, co realizuje postulat poszanowania zasady pluralizmu mediów.

Art. 1 ust. 2 projektu (zmieniający art. 18 u.z.n.k.)

Omawiana część projektu ustawy implementuje art. 13–15 dyrektywy 2016/943/UE. Obejmuje zagadnienia sankcji cywilnoprawnych w przypadku ustalenia w sądowym postępowaniu cywilnym, że został dokonany czyn nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 u.z.n.k. Proponowany sposób implementacji polega na uzupełnieniu

art. 18 u.z.n.k. (dotyczącego właśnie sankcji cywilnych stosowanych w odniesieniu do sprawców czynów nieuczciwej konkurencji) trzema kolejnymi jednostkami redakcyjnymi.

Projektowany ust. 3 art. 18 u.z.n.k. stanowi implementację art. 15 dyrektywy 2016/943/UE. Powołany przepis dyrektywy zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia rozwiązania normatywnego, które w postępowaniu o roszczenia dotyczące czynu nieuczciwej konkurencji odnoszącego się do tajemnicy przedsiębiorstwa pozwoli sądowi nałożyć na pozwanego obowiązek podania wyroku do publicznej wiadomości w sposób oraz w zakresie oznaczonym przez sąd. Dyrektywa wymaga, aby wskazany środek stosowany był na wniosek powoda i na koszt pozwanego.

Obecnie obowiązujące przepisy krajowe nie zawierają ogólnego rozwiązania, które pozwalałoby na orzeczenie wobec pozwanego – sprawcy czynu nieuczciwej konkurencji, odnoszącego się do tajemnicy przedsiębiorstwa, nakazu opublikowania wyroku lub informacji o jego treści. Na gruncie obecnego stanu prawnego podobne rozwiązanie przewidziane jest przez przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 880, z późn. zm.). Zgodnie z art. 79 ust. 2 powołanej ustawy uprawniony, którego prawa zostały naruszone, może domagać się podania do publicznej wiadomości wydanego przez sąd orzeczenia, w sposób i w zakresie oznaczonym przez sąd.

Celem projektowanej zmiany jest więc wyposażenie powoda w postępowaniu, którego przedmiotem jest czyn określony w art. 11 u.z.n.k., w uprawnienie do żądania publikacji przez pozwanego wyroku uwzględniającego powództwo lub informacji o treści wyroku – w oznaczony sposób oraz w oznaczonym zakresie (przy określaniu sposobu i zakresu takiej publikacji sąd musi mieć oczywiście na uwadze, że publikacja może prowadzić do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa). W przypadku orzeczenia przez sąd takiego nakazu, a następnie jego niewykonania przez pozwanego w sposób dobrowolny – egzekucja przebiegać będzie zgodnie z przepisami k.p.c. o egzekucji świadczeń niepieniężnych. Jednocześnie projektowana regulacja, w ślad za implementowanym przepisem dyrektywy, wymaga, aby przy orzekaniu wskazanego środka prawnego sąd wyważył interesy stron, a w przypadku pozwanego będącego osobą fizyczną w szczególności miał na względzie ochronę dóbr osobistych pozwanego. Wskazany wymóg pozostaje aksjologicznie uzasadniony w ten sposób, że samo popełnienie czynu

nieuczciwej konkurencji, choć wymagające sankcji, co do zasady nie powinno prowadzić do publicznego napiętnowania pozwanego. Jednocześnie realizacja wymogu wyważenia interesów stron nie pozwala na enumeratywne wyliczenie wszelkich okoliczności, jakie sąd będzie brał pod uwagę, rozpoznając żądanie opublikowania wyroku lub informacji o wyroku. Proponowany w projektowanym przepisie katalog okoliczności ma w związku z tym charakter otwarty. Niewątpliwie jednak wymóg wyważenia interesów stron wymaga, aby nakaz publikacji treści wyroku lub informacji o wyroku w każdym przypadku pozostawał współmierny do sposobu naruszenia uprawnień powoda czy zakresu wyrządzonej szkody – tak aby koszty, jakie poniesie pozwany w związku z wykonaniem tego obowiązku, nie przekraczały wysokości szkody, której doznał powód. Projektowany ust. 4 art. 18 u.z.n.k. stanowi implementację art. 13 ust. 3 dyrektywy 2016/943/UE. Powołany przepis dyrektywy zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia rozwiązania, zgodnie z którym, sąd, zamiast orzekać wobec pozwanego zakaz wykorzystywania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa lub innych zakazów bądź nakazów, o których mowa w art. 12 dyrektywy, może nałożyć na pozwanego obowiązek zapłaty na rzecz powoda stosownego wynagrodzenia („rekompensaty pieniężnej”), w wysokości nie wyższej, niż suma opłat licencyjnych lub honorariów, jakie byłyby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z informacji, jeżeli orzeczenie zakazu spowodowałoby dla pozwanego niewspółmierne szkody, pozwany pozostawał w dobrej wierze w chwili wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa i jednocześnie nie sprzeciwia się temu uzasadniony interes powoda. Wskazana regulacja wychodzi naprzeciw interesom pozwanego, który w dobrej wierze wykorzystywał informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa i w oparciu o nie rozpoczął np. proces inwestycyjny czy produkcyjny (ponosząc w tym celu odpowiednie nakłady). Z tego względu, projektowany przepis art. 18 ust. 4 u.z.n.k., traktuje wniosek pozwanego jako *conditio sine qua non* zastosowania przez sąd omawianego rozwiązania. Jednocześnie uzależnienie jego stosowania od wniosku pozwanego (a zatem wyłączenie w tym zakresie działania sądu z urzędu) ma stanowić zabezpieczenie interesów powoda (przez wyłączenie elementu możliwego zaskoczenia powoda rozstrzygnięciem zawartym w wyroku).

Projektowany ust. 5 art. 18 u.z.n.k. stanowi implementację art. 14 ust. 2 akapit 2 dyrektywy 2016/943/UE. Powołany przepis dyrektywy wymaga, aby przepisy prawa

krajowego pozwalały sądowi, w stosownych przypadkach, zamiast odszkodowania określonego na podstawie zasad ogólnych, orzec obowiązek zapłaty sumy pieniężnej stanowiącej równowartość opłaty za wykorzystywanie tajemnicy przedsiębiorstwa, którą pozwany uiszczyłby na rzecz powoda, gdyby korzystał z tajemnicy przedsiębiorstwa powoda za jego zgodą. Przepis dyrektywy 2016/943/UE wychodzi naprzeciw interesom uprawnionego do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w ten sposób, że ułatwia mu realizację roszczenia odszkodowawczego w przypadku trudności z wykazaniem wysokości szkody. Należy przy tym zauważyć, że treść tego przepisu stanowi wierne powtórzenie art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (dalej powoływanej jako „dyrektywa 2004/48/WE”). Transpozycja powołanego przepisu dyrektywy 2004/48/WE do prawa polskiego nastąpiła w art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b) ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. W konsekwencji, z uwagi na zbieżność rozwiązania zawartego w art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/48/WE oraz rozwiązania zawartego w art. 14 ust. 2 akapit 2 dyrektywy 2016/943/UE, projektowane brzmienie art. 18 ust. 5 u.z.n.k. transponującego wskazany przepis dyrektywy 2016/943/UE nawiązuje do redakcji art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b) ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Jednocześnie wskazać należy na brak konieczności przyjęcia szczególnych przepisów, implementujących do polskiego porządku prawnego rozwiązanie przewidziane w art. 13 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE. Wskazany przepis zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, aby – w sytuacji orzeczenia przez sąd wobec pozwanego zakazu działań polegających na pozyskiwaniu, ujawnianiu lub wykorzystywaniu informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa – przepisy państwa członkowskiego przyznawały pozwanemu środek prawny umożliwiający uchylenie skutków wynikających z takiego orzeczenia, jeżeli informacje, których dotyczy wyrok, przestały stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa, z przyczyn, za które pozwany nie odpowiada bezpośrednio, ani pośrednio. Wymagana przez omawiany przepis dyrektywy ochrona pozwanego może być w polskim systemie prawnym realizowana przy wykorzystaniu dwóch już istniejących instrumentów prawa procesowego.

Pierwszy z nich stanowi powództwo przeciwegzekucyjne. Jeżeli powód uzyska przeciwko pozwanemu tytuł wykonawczy (tj. prawomocny wyrok zakazujący określonych działań względem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa

powoda, opatrzony klauzulą wykonalności), zaś po powstaniu takiego tytułu informację, których dotyczyło postępowanie sądowe, stracą cechy tajemnicy przedsiębiorstwa powoda, pozwany będzie uprawniony do skorzystania z powództwa przeciwegzekucyjnego, o którym mowa w art. 840 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem dłużnik (pozwany) może żądać pozbawienia przez sąd wykonalności tytułu wykonawczego w całości lub w części, jeżeli po powstaniu tytułu nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane. Pozbawienie wykonalności oznaczać będzie, że na podstawie wyroku powód nie będzie mógł wszcząć postępowania egzekucyjnego wobec pozwanego w celu wykonania zakazu orzeczonego przez sąd. W konsekwencji – przez zastosowanie omawianego środka – zostanie osiągnięty cel art. 13 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE w postaci uchylenia skutków wynikających z orzeczonego przez sąd zakazu pozyskiwania, ujawniania oraz wykorzystywania informacji zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa.

Drugi z możliwych do wykorzystania przez pozwanego instrumentów stanowi art. 189 k.p.c. Znajdzie on zastosowanie w przypadku, gdy prawomocny wyrok orzekający wobec pozwanego zakaz określonych działań wobec informacji, które w dacie wyrokowania stanowiły tajemnicę przedsiębiorstwa powoda (ale później utraciły taki charakter), nie zostanie opatrzony klauzulą wykonalności. Powołany przepis stanowi ogólny środek prawny, pozwalający wystąpić do sądu z powództwem o ustalenie istnienia lub nieistnienia określonego stosunku prawnego – w przypadku istnienia interesu prawnego w tego rodzaju ustaleniu. Wykształcone na gruncie omawianego przepisu orzecznictwo sądowe wskazuje, że interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy powód nie może uzyskać ochrony prawnej przy wykorzystaniu innego środka prawnego, a jednocześnie wyrok zakończy spór istniejący między stronami lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości (por. P. Telenga, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, System Informacji Prawnej LEX oraz powołane tam orzecznictwo sądowe). We wskazanym znaczeniu omawiany instrument stanowi *ultima ratio* – znajduje zastosowanie w tych wszystkich różnorodnych stanach faktycznych, w których uprawniony nie może zrealizować ochrony swoich uzasadnionych interesów za pomocą innych instrumentów procesowych. Zatem pozwany, wobec którego uprawomocnił się wyrok zakazujący, wydany w postępowaniu o czyn nieuczciwej konkurencji, określony w art. 11 u.z.n.k., będzie mógł – tak długo, jak długo wyrok nie zostanie opatrzony klauzulą wykonalności – wystąpić o ustalenie, że zobowiązanie

nałożone w wyroku wygasło w określonej dacie (późniejszej, niż data uprawomocnienia się wyroku), bowiem informacje, których dotyczyło postępowanie utraciły przymiot tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu projektowanego art. 11 ust. 2 u.z.n.k. Prawomocny wyrok ustalający nie zapobiegnie co prawda późniejszemu opatrzeniu wyroku zakazującego klauzulą wykonalności: aby w takim przypadku doprowadzić do pozbawienia wykonalności wyroku zakazującego – niezbędne będzie wystąpienie z powództwem przeciwegzekucyjnym na podstawie art. 840 pkt 2 k.p.c. Jednakże w postępowaniu wszczętym na podstawie takiego powództwa, prawomocny wyrok ustalający nieistnienie zobowiązania wynikającego z prawomocnego wyroku zakazującego, traktowany będzie jako prejudykat, istotnie wzmacniający pozycję procesową strony żądającej ochrony.

Art. 1 ust. 3 projektu (zmieniający art. 20 u.z.n.k.)

Projektowany art. 20 ust. 4 u.z.n.k. transponuje art. 8 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE, dotyczący długości terminu przedawnienia roszczeń wynikających z dokonania czynu nieuczciwej konkurencji określonego w art. 11 u.z.n.k. Powołany przepis dyrektywy nakłada na państwa członkowskie obowiązek, aby termin przedawnienia nie przekraczał 6 lat. Ustęp 1 powołanego przepisu dyrektywy pozostawia natomiast państwom członkowskim swobodę w zakresie określenia m.in. początku biegu terminu przedawnienia oraz okoliczności, których następstwem jest przerwanie lub zawieszenie biegu przedawnienia.

W obecnym stanie prawnym przedawnienia roszczeń wynikających z czynów nieuczciwej konkurencji (w tym również określonych w art. 11 u.z.n.k.) dotyczy art. 20 u.z.n.k. Zgodnie z ust. 1 powołanego przepisu roszczenia takie przedawniają się z upływem lat 3. Ustęp 2 powołanego przepisu zawiera odesłanie, zgodnie z którym do przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody należy stosować art. 442¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (dalej powoływanej jako „k.c.”). Paragraf 2 art. 442¹ k.c. stanowi zaś, że jeżeli źródłem szkody jest zbrodnia lub występki, roszczenie o naprawienie szkody wynikającej z czynu nieuczciwej konkurencji ulega przedawnieniu z upływem lat 20 od dnia popełnienia przestępstwa.

Istotą projektowanej zmiany jest wyłączenie stosowania art. 442¹ § 2 k.c. do roszczeń odszkodowawczych wynikających z czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 u.z.n.k., ponieważ określony w nim termin przedawnienia (20 lat) jest nie do

pogodzenia z ww. przepisem dyrektywy w odniesieniu do tych czynów nieuczciwej konkurencji określonych w art. 11 u.z.n.k., które jednocześnie wypełniają znamiona przestępstwa. Zgodnie z projektowaną regulacją termin przedawnienia roszczeń odszkodowawczych w przypadku wszystkich tego rodzaju czynów będzie więc wynosić 3 lata, a początek biegu terminu przedawnienia wyznaczy dzień, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie oraz osobie zobowiązanej do jej naprawienia (zgodnie z art. 442¹ § 1 k.c.). Jednocześnie należy stanąć na stanowisku, że w przypadku jeżeli określony w art. 11 u.z.n.k. czyn nieuczciwej konkurencji wypełnia znamiona przestępstwa – uzasadnione jest, aby bieg terminu przedawnienia roszczeń odszkodowawczych zakończył się później, niż z upływem 10 lat od dnia popełnienia przestępstwa (a zatem później, niż na zasadach określonych w art. 442¹ § 1 k.c.). W konsekwencji projektowany przepis przewiduje szczególne rozwiązanie, które – w przypadku jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji określony w art. 11 u.z.n.k. jest przestępstwem – polega na odsunięciu granicy zakończenia biegu 3-letniego terminu przedawnienia roszczeń odszkodowawczych do 20 lat od dnia, w którym przestępstwo zostało popełnione. Jako zasadne jawi się zamieszczenie projektowanej regulacji w art. 20 u.z.n.k. jako kolejnej jednostki redakcyjnej powołanego przepisu. Art. 20 u.z.n.k. kompleksowo (częściowo autonomicznie, a częściowo w formie odesłań) reguluje problematykę przedawnienia roszczeń wynikających z czynów nieuczciwej konkurencji.

Art. 1 ust. 4 projektu (zmieniający art. 23 u.z.n.k.)

Powołany przepis dokonuje transpozycji do polskiego porządku prawnego art. 16 dyrektywy 2016/943/UE. Wskazany przepis wymaga wprowadzenia do krajowych porządków prawnych przepisów sankcjonujących:

- niestosowanie się do środków orzeczonych przez sąd w postępowaniu zabezpieczającym,
- niestosowanie się do środków orzeczonych w wyroku wydanym w postępowaniu dotyczącym pozyskania, ujawnienia lub wykorzystania tajemnicy przedsiębiorstwa,
- ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa – przez jakąkolwiek osobę biorącą udział w postępowaniu sądowym, w którym sąd określił informacje objęte tym postępowaniem, jako poufne.

W dwóch pierwszych spośród wskazanych wyżej obszarów, wprowadzanie nowych przepisów nie jest konieczne. Osiągnięcie celów wskazanych w dyrektywie zapewniają przepisy k.p.c. o egzekucji świadczeń niepieniężnych.

W zakresie trzeciego obszaru prawo polskie nie zapewnia natomiast ochrony na poziomie wymaganym przez przepisy dyrektywy 2016/943/UE. W szczególności jako niewystarczające jawią się przepisy zawarte w art. 241 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny („k.k.”), którego ustęp 1 penalizuje wyłącznie rozpowszechnienie wiadomości z postępowania przygotowawczego przed ich ujawnieniem na rozprawie, zaś ustęp 2 – penalizuje publiczne rozpowszechnienie wiadomości z rozprawy prowadzonej z wyłączeniem jawności. Względem wymogu określonego w dyrektywie 2016/943/UE z jednej strony hipoteza ustępu 2 powołanego przepisu k.k. jest zbyt szeroka – dotyczy bowiem wszystkich wiadomości, a nie tylko informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, a z drugiej strony – zbyt wąska, bowiem penalizacji podlega jedynie takie rozpowszechnienie, które ma charakter publiczny. Jednocześnie z uwagi na fakt, że art. 16 dyrektywy 2016/943/UE zdaje się kłaść raczej nacisk na ochronę informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w toku postępowania sądowego oraz po jego zakończeniu, jako zasadne jawi się zamieszczenie przepisu implementującego w przepisach karnych u.z.n.k., a nie w przepisach k.k. dotyczących przestępstw przeciwko wymiarowi sprawiedliwości.

Projektowany przepis art. 23 ust. 3 u.z.n.k. penalizuje działania podejmowane przez osoby, które wykorzystają lub ujawnią informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznały się w związku z udziałem w postępowaniu sądowym dotyczącym czynu nieuczciwej konkurencji, określonego w art. 11 u.z.n.k. lub w związku z lekturą akt takiego postępowania – o ile w postępowaniu tym sąd wyłączył jawność rozprawy. Zakres podmiotowy obejmie zatem wszystkich uczestników postępowania (strony, pełnomocników, biegłych, tłumaczy, członków składu orzekającego, protokolantów, pracowników sekretariatu sądu), a także takie osoby, które – nie będąc uczestnikami postępowania – uzyskały dostęp do akt (np. w związku z czynnościami z zakresu wizytacji czy nadzoru administracyjnego, praca naukową, badawczą, czy w wyniku wykazania interesu prawnego). Jednocześnie, znajdzie zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy w postępowaniu została wyłączona jawność rozprawy – co z jednej strony ma stanowić dla uczestników postępowania czytelny sygnał, że rozpoznawane w

postępowaniu informacje są informacjami poufnymi, a z drugiej strony – powinno zapobiegać zbyt szerokiej penalizacji.

Należy zauważyć, że projektowany przepis (zmieniający art. 23 u.z.n.k.) dokonuje jednocześnie implementacji art. 9 ust. 1 dyrektywy, nakładającego na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia przestrzegania ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa przez osoby, które uzyskały dostęp do takiej tajemnicy przez udział w postępowaniu sądowym lub wgląd do akt takiego postępowania (por. pkt V. 1 akapit 4 i 5 poniżej).

V. Zmiany w k.p.c. – art. 2 projektu

1. Art. 2 ust. 1 i 2 projektu przewiduje nowelizację k.p.c. w zakresie postępowania zabezpieczającego. Proponowane zmiany wynikają z konieczności transpozycji do polskiego porządku prawnego art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 4 dyrektywy, umiejscowionych w jej rozdziale II sekcji 2 pod tytułem „Środki tymczasowe i zabezpieczające”. Obejmują one nowelizację art. 739 § 1 k.p.c., zawartego w przepisach ogólnych o postępowaniu zabezpieczającym oraz dodanie nowego art. 755¹ k.p.c. – odnoszącego się do zabezpieczenia roszczeń innych, niż pieniężne w sprawach objętych zakresem dyrektywy 2016/943/UE.

Zmiana art. 739 § 1 k.p.c., odnosząca się do kaucji na zabezpieczenie roszczeń innych osób niż obowiązany, powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu, implementuje art. 11 ust. 4 dyrektywy 2016/943/UE. Zgodnie z tą zmianą, na równi z sytuacją obowiązanego, w którą ingeruje postanowienie o zabezpieczeniu, traktowana będzie sytuacja innych osób, których prawa, stosownie do okoliczności, mogą być naruszone na skutek wykonania postanowienia o zabezpieczeniu (np. przechowawców towarów, których cechy zostały ukształtowane w następstwie czynu określonego w art. 11 u.z.n.k.). W konsekwencji poszerzeniu ulegnie również krąg osób uprawnionych z pierwszeństwem do zaspokojenia się z kaucji przed innymi należnościami zaraz po kosztach egzekucyjnych. Omawiane rozwiązanie poszerza istniejącą już w k.p.c. instytucję kaucji na zabezpieczenie.

Z kolei projektowany art. 755¹ k.p.c. ma na celu implementację art. 10 ust. 2 dyrektywy 2016/943/UE, który ma umożliwić sądowi orzeczenie zamiast środków zabezpieczenia przewidzianych w ust. 1 art. 10 dyrektywy 2016/943/UE, swoistej „kaucji” składanej przez pozwanego na zabezpieczenie roszczeń uprawnionego wynikających z dalszego

naruszania tajemnicy przedsiębiorstwa. Omawiany przepis znajdzie zastosowanie wyłącznie w postępowaniach dotyczących czynu nieuczciwej konkurencji, polegającego na pozyskaniu, ujawnieniu lub wykorzystaniu tajemnicy przedsiębiorstwa i tylko na wniosek obowiązanego. Należy zauważyć, że kształt proponowanego przepisu nawiązuje po części do konstrukcji przewidzianej w art. 742 k.p.c. dotyczącym możliwości zmiany lub uchylecia zabezpieczenia w przypadku wpłaty przez pozwanego sumy zabezpieczenia na rachunek depozytowy Ministra Finansów. Podobnie jak i w tym przypadku (por. art. 742 § 2 k.p.c.) przewiduje się, że orzeczenie sądu może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy. Takie rozwiązanie ma umożliwić odniesienie się powoda do wniosku pozwanego, a przede wszystkim wyjaśnienie szacowanej wartości ewentualnych przyszłych roszczeń powoda z tytułu dalszego naruszania tajemnicy przedsiębiorstwa.

Nie ma natomiast potrzeby dokonywania zmian w innych przepisach k.p.c., w tym w szczególności w celu zapewnienia transpozycji przepisów dyrektywy nakazujących zapewnienie zachowania poufności tajemnicy przedsiębiorstwa ujawnianych w trakcie postępowania sądowego (art. 9 dyrektywy 2016/943/UE). Jak wskazano wyżej, implementację art. 9 ust. 1 dyrektywy zapewnia dodawany ust. 3 w art. 23 u.z.n.k. Jeżeli chodzi natomiast o art. 9 ust. 2 dyrektywy, to już aktualnie obowiązujące w polskim porządku prawnym rozwiązania ograniczają podmiotowo dostęp do akt sądowych do stron / uczestników postępowania i ich pełnomocników (art. 9 k.p.c.). Z kolei możliwość ograniczenia jawności rozprawy oraz dostępu do informacji o postępowaniu sądowym przez wzgląd na potrzebę ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa zapewniają odpowiednio art. 153 § 1¹ k.p.c. i art. 5 ustawy z dnia 6 września o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933).

VI. Zmiany w u.o.k.i.k. – art. 3 projektu

Zmiana przepisów u.o.k.i.k. ma charakter wyłącznie techniczny. Zmieniany pkt 17 w art. 4 u.o.k.i.k. zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa dla potrzeb przepisów u.o.k.i.k. Jest ona tożsama z definicją tajemnicy przedsiębiorstwa zawartą w przepisach u.z.n.k. Art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. odwołuje się zatem do tego przepisu u.z.n.k., który zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa. Ponieważ w wyniku zmian przewidzianych w projektowanej ustawie definicja taka zostanie zawarta w art. 11 ust. 2 u.z.n.k., odesłanie

zawarte w art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. powinno dotyczyć art. 11 ust. 2 u.o.k.i.k. (zamiast dotychczasowego odesłania do art. 11 ust. 4 u.o.k.i.k.).

VII. Przepisy przejściowe i końcowe – art. 4 i art. 5 projektu

Projektowany art. 4 zawiera regulację o charakterze intertemporalnym.

W zakresie zmienianych przepisów u.z.n.k. (art. 1 projektu; są to przepisy z zakresu prawa materialnego – cywilnego i karnego) nowa regulacja znajdzie zastosowanie do oceny tych czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa, które nastąpią po wejściu w życie ustawy – zgodnie z ogólną zasadą niedziałania przepisów prawa wstecz.

Także w przypadku zmienianego przepisu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (art. 3 projektu) będzie on stosowany do stanów faktycznych zaistniałych po wejściu w życie ustawy. Stosowanie nowej definicji tajemnicy przedsiębiorstwa do oceny zachowań, które miały miejsce w okresie obowiązywania wcześniejszej definicji prowadziłyby bowiem do niczym nieuzasadnionego retroaktywnego działania nowych przepisów.

Natomiast w zakresie zmienianych przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 2 projektu; są to przepisy z zakresu prawa cywilnego procesowego) proponuje się przyjęcie zasady bezpośredniego działania nowej ustawy, co oznacza, że zmieniane przepisy k.p.c. będą stosowane także do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy. Przepisy te nie wprowadzają na tyle istotnych zmian w zakresie uprawnień procesowych stron, aby w tym przypadku odstępować od zasady bezpośredniego działania przepisów z zakresu procedury cywilnej.

Projektowany art. 5 określa datę wejścia w życie ustawy. Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2016/943/UE państwa członkowskie powinny dokonać transpozycji dyrektywy do dnia 9 czerwca 2018 r.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Tekst ustawy zostanie przekazany po jej uchwaleniu i opublikowaniu w Dzienniku Ustaw Komisji Europejskiej zgodnie z art. 19 ust. 1 zdanie 2 dyrektywy 2016/943/UE.

Projektowana ustawa nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana ustawa nie podlega zaopiniowaniu przez Europejski Bank Centralny na podstawie art. 127 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów mających na celu ograniczenie biurokracji lub mogących spowodować jej wzrost.

Dokonując oceny przewidywanego wpływu projektu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, należy wskazać na akcentowane w preambule dyrektywy 2016/943/UE znaczenie harmonizacji przepisów o ochronie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa z punktu widzenia małych i średnich przedsiębiorców. Motyw 2 preambuły dyrektywy wskazuje, że dla małych oraz średnich przedsiębiorstw ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa ma znaczenie w większym stopniu, niż dla pozostałych uczestników obrotu. Z uwagi na powyższe, w przypadku sektora MŚP niniejsza interwencja legislacyjna jest korzystna. Zapewni określony, dość wysoki standard ochrony informacji istotnych ze względu na pozyskanie oraz utrzymanie przez MŚP klienteli, a także zapewnienie prawidłowych mechanizmów w zakresie konkurencji.

Projekt ustawy został udostępniony, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zaś w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości zamieszczony został odnośnik kierujący do odpowiedniej strony w BIP RCL. W procesie legislacyjnym nie wpłynęły zgłoszenia lobbingsowe.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Łukasz Piebiak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Gołaszewska, główny specjalista – sędzia, Agata Srokowska, główny specjalista – sędzia; Departament Legislacyjny, Wydział Europejskiego Prawa Cywilnego, adres e-mail i telefon: Agnieszka.Golaszewska@ms.gov.pl, tel. 22 52 12 384, Agata.Srokowska@ms.gov.pl, tel.22 52 12 617</p>	<p>Data sporządzenia 23.04.2018 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE dyrektywa (UE) 2016/943</p> <p>Nr w wykazie prac UC104</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obowiązujące obecnie w państwach członkowskich Unii Europejskiej (w tym i w Polsce) przepisy krajowe, dotyczące ochrony niejawnego *know-how* i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskaniem, wykorzystaniem i ujawnianiem tworzą nierówny poziom ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa na obszarze całej Unii Europejskiej. Powyższe różnice mogą zniechęcać przedsiębiorców do podejmowania działalności o charakterze transgranicznym, zwłaszcza w zakresie działalności badawczo-rozwojowej (inwestycji w innowacyjność), z uwagi na obawy związane z wysokim ryzykiem przepadku zwrotu inwestycji w taką działalność w wyniku działań nieuczciwej konkurencji. W konsekwencji może to wywierać negatywny wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego i gospodarek poszczególnych państw członkowskich.

Dążąc do wspólnego rozwiązania powyższego problemu, organy unijne podjęły prace zmierzające do harmonizacji przepisów dotyczących standardów ochrony informacji poufnych przedsiębiorstw, których efektem jest dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego *know-how* i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskaniem, wykorzystaniem i ujawnianiem (dalej powoływanej jako dyrektywa 2016/943/UE).

Należy wskazać, że obecny stan prawny w Polsce w obszarach, których dotyczy dyrektywa 2016/943/UE odbiega od standardu wyznaczonego w przedmiotowej dyrektywie. Dotyczy to przede wszystkim obszarów prawa konkurencji (naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa jest bowiem czynem nieuczciwej konkurencji), prawa cywilnego procesowego, a także – w zakresie publicznoprawnego egzekwowania obowiązku zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa – prawa karnego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem projektowanej ustawy jest transpozycja regulacji zawartych w dyrektywie 2016/943/UE do prawa polskiego, która zgodnie z art. 19 ust. 1 tejże dyrektywy, powinna zostać wykonana przez państwa członkowskie do dnia 9 czerwca 2018 r.

W świetle założeń dyrektywy, ma ona służyć ustanowieniu minimalnego standardu w zakresie zasad ochrony informacji poufnych przedsiębiorstwa, jako narzędzia zarządzania konkurencyjnością oraz innowacyjnością. Przewiduje zatem model harmonizacji minimalnej – co w procesie implementacji dyrektywy oznacza, iż poziom ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w poszczególnych państwach członkowskich nie może być niższy, niż określony w dyrektywie. Ze względu na specyfikę przedmiotu regulacji, transpozycja musi mieć kompleksowy charakter i dotyczyć kilku obszarów stosunków prawnych. Implikuje to konieczność interwencji legislacyjnej w zakresie materii regulowanej w kilku aktach prawnych:

- ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji¹⁾ (dalej powoływanej jako „u.z.n.k.”),
- ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego²⁾ (dalej powoływanej jako „k.p.c.”),
- ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: „u.o.k.i.k.”)³⁾.

W ślad za powyższym, przedkłada się następujące rozwiązania legislacyjne, zawarte w projektowanej ustawie:

a) **w zakresie u.z.n.k. :**

- projektowane zmiany w art. 11 polegają one na rozszerzeniu definicji czynu nieuczciwej konkurencji o znamię pozyskiwania cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Dodatkowo uszczegółowieniu uległa definicja tajemnicy przedsiębiorstwa, głównie w zakresie jej formy (zestawienia i zbioru) oraz dostępności (tajemnica nie może być powszechnie znana osobom, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji lub

¹⁾ t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 419.

²⁾ t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 ze zm.

³⁾ t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 229 ze zm.

informacje te są dla nich łatwo dostępne). Ponadto do przepisu dodano projektowane ustępy od 3 do 8, które dopełniają definicję czynu nieuczciwej konkurencji przez wskazanie dodatkowych przesłanek, zarówno pozytywnych jak i negatywnych,

- projektowane zmiany w art. 18 wzbogacają wachlarz roszczeń uprawnionego w przypadku dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, między innymi o podanie do publicznej wiadomości informacji o wydaniu wyroku albo treści wyroku czy żądania alternatywnego w stosunku do odszkodowania w postaci zapłaty sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu, które byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego przedsiębiorcę zgody na korzystanie z informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa. Ponadto przewidziano nowe uprawnienie dla sądu w postępowaniu o czyn nieuczciwej konkurencji w postaci możliwości, na wniosek pozwanego i pod pewnymi warunkami, zobowiązania go do zapłaty na rzecz powoda stosownego wynagrodzenia, zamiast orzekania w przedmiocie roszczeń powoda wymienionych w art. 18 ust. 1 pkt 1. Rozwiązanie to ma spełniać funkcję swoistego „bezpiecznika” w sytuacji, gdy spełnienie żądań powoda pociągałoby nadmiernie negatywne skutki dla pozwanego, a zapłata owego wynagrodzenia uzasadniona jest sytuacją finansową pozwanego i nie pociągałaby za sobą naruszenia uzasadnionego interesu powoda,
- projektowane zmiany w art. 20 zmierzają w kierunku odsunięcia granicy upływu 3-letniego terminu przedawnienia roszczeń odszkodowawczych, wynikających z czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mówi art. 11 u.z.n.k. do 20 lat od dnia, w którym przestępstwo zostało popełnione – w przypadku czynu nieuczciwej konkurencji, stanowiącego jednocześnie zbrodnię albo występki,
- projektowane zmiany w art. 23 u.z.n.k. penalizują działania podejmowane przez osoby, które wykorzystają lub ujawnią informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznały się w związku z udziałem w postępowaniu sądowym dotyczącym czynu nieuczciwej konkurencji, określonego w art. 11 u.z.n.k. lub w związku z lekturą akt takiego postępowania – o ile w postępowaniu tym sąd wyłączył jawność rozprawy. Zakres podmiotowy obejmie zatem wszystkich uczestników postępowania (strony, pełnomocników, biegłych, tłumaczy, członków składu orzekającego, protokolantów, pracowników sekretariatu sądu), a także takie osoby, które – nie będąc uczestnikami postępowania – uzyskały dostęp do akt (np. w związku z czynnościami z zakresu wizytacji czy nadzoru administracyjnego, praca naukową, badawczą, czy w wyniku wykazania interesu prawnego). Jednocześnie znajdzie zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy w postępowaniu została wyłączona jawność rozprawy – co z jednej strony ma stanowić dla uczestników postępowania czytelny sygnał, że rozpoznawane w postępowaniu informacje są informacjami poufnymi, a z drugiej strony – powinno zapobiegać zbyt szerokiej penalizacji,

b) w zakresie k.p.c. :

- projektowana w art. 739 § 1 zmiana polega na wprowadzeniu ochrony osób trzecich w przypadku poniesienia przez nich strat w wyniku wydania postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń. Przedłożona regulacja zakłada, iż sąd, mając obecnie możliwość wezwania uprawnionego do złożenia kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego, w projektowanym stanie prawnym miałby możliwość, stosownie do okoliczności, żądać złożenia kaucji na zabezpieczenie roszczeń osób trzecich związanych z wykonaniem zabezpieczenia. W tym samym zakresie podmiotowym została rozszerzona regulacja dotycząca pierwszeństwa zaspokojenia wyżej wspomnianych roszczeń przed innymi należnościami, zaraz po kosztach egzekucyjnych,
- projektowane wprowadzenie art. 7551 ma na celu ustanowienie nowej instytucji dla obowiązanego w przedmiocie zabezpieczenia w sprawach o czyn nieuczciwej konkurencji w postaci wniosku obowiązanego o zastosowanie zabezpieczenia pieniężnego składanego na rachunku depozytowym Ministra Finansów zamiast ustanawiania zabezpieczenia pod postacią zakazów, nakazów bądź zajęcia rzeczy ruchomych,

c) w zakresie u.o.k.i k.:

- projektowana zmiana art. 4 pkt 17, zawierająca odesłanie zewnętrzne do projektowanego przepisu art. 11 ust. 2 u.z.n.k. w zakresie definicji tajemnicy przedsiębiorstwa, ma na celu wyeliminowanie zbędnych wątpliwości i zachowanie spójności przepisów prawnych.

Przewiduje się, że w efekcie implementacji dyrektywy, w ramach jednolitego rynku wewnętrznego przedsiębiorcy, wynalazcy, badacze i twórcy będą mogli działać w ramach takich samych podstaw. Unia Europejska zostanie bowiem „wyposażona” w jasne, wspólne i zbalansowane struktury prawne, które mają zniechęcać nieuczciwą konkurencję oraz ułatwić współpracę w innowacji i dzieleniu się wartościami *know-how*, co uczyni Unię Europejską silniejszym i bardziej konkurencyjnym rynkiem gospodarczym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie jest możliwe wskazanie rozwiązań implementujących dyrektywę 2016/943/UE, objętych przepisami prawa wewnętrznego w innych krajach (dyrektywa została opublikowana 8 czerwca 2016 r., a termin jej implementacji przez państwa członkowskie upływa 9 czerwca 2018 r.).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Sądy powszechne	11 SA 45 SO 318 SR	Ministerstwo Sprawiedliwości	Nowe przepisy dotyczące nieuczciwej konkurencji w zakresie postępowań m.in. cywilnego. Nowe uprawnienia sądu np. zobowiązanie do złożenia kaucji na zabezpieczenie roszczeń osób trzecich w postępowaniu zabezpieczającym.
Prokuratury: – regionalne, – okręgowe, – rejonowe .	11 45 357	Prokuratura Krajowa	Nowy typ przestępstwa określonego w art. 23 ust. 3 u.z.n.k., polegającego na ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą sprawca zapoznał się w związku z udziałem w postępowaniu sądowym dotyczącym czynu nieuczciwej konkurencji, określonego w art. 11 u.z.n.k. lub w związku z lekturą akt takiego postępowania – o ile w postępowaniu tym sąd wyłączył jawność rozprawy.
Przedsiębiorcy: – przedsiębiorcy państwowi, – spółki prawa handlowego, – spółdzielnie, – jednoosobowe działalności gospodarcze	143 524 879 17 670 2 990 653	GUS	Zwiększenie ochrony prawnej w zakresie działań nieuczciwej konkurencji na płaszczyźnie prawa karnego oraz prawa cywilnego. Nowe uprawnienia w zakresie dochodzenia roszczeń o czyn nieuczciwej konkurencji.
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta	1		Zmiany w zakresie procedur stosowanych w postępowaniach przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta w zakresie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa z powodu zmiany definicji legalnej tajemnicy przedsiębiorstwa.
Ministerstwo Finansów	1		Wykorzystanie rachunku depozytowego Ministerstwa Finansów w postępowaniu zabezpieczającym na mocy projektowanego wprowadzenia art. 755 ¹ k.p.c.
Społeczeństwo	38 424 000 (stan na styczeń 2017 r.)	GUS	Zwiększenie ochrony interesu osób trzecich w postępowaniu zabezpieczającym przez projektowane zmiany art. 739 k.p.c.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości, stosownie do wymogów art. 5 ustaw z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

W ramach konsultacji społecznych projekt został skierowany w dniu 3 stycznia 2018 r. do następujących podmiotów:

- 1) Pracodawcy RP;
- 2) Konfederacja Lewiatan;
- 3) Polska Rada Biznesu;
- 4) Business Centre Club;
- 5) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 6) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 7) NSZZ „Solidarność”;
- 8) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 9) Forum Związków Zawodowych;
- 10) Krajowa Izba Radców Prawnych;
- 11) Naczelna Rada Adwokacka;
- 12) Krajowa Rada Notarialna;
- 13) Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”;
- 14) Themis Stowarzyszenie Sędziów;
- 15) Stowarzyszenie Notariuszy RP;
- 16) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
- 17) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości.

Nadto projekt został przedstawiony, celem zaopiniowania: Sądowi Najwyższemu, Sądom Apelacyjnym, Krajowej Radzie Sądownictwa, Prokuratorowi Krajowemu, Prokuraturii Generalnej, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych.

Czas trwania konsultacji wynosił 3 tygodnie, a w odniesieniu do członków Rady Dialogu Społecznego – miesiąc. W dniu 23 lutego 2018 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa, na którą zaproszono, m.in. podmioty opiniujące, które zgłosiły uwagi do projektu.

W dniu 6 kwietnia br. (po zakreślonym terminie) uwagi zgłosiła także Polska Izba Rzeczników Patentowych. Były one w znacznym stopniu zbieżne z innymi uwagami zgłoszonymi w toku uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji publicznych.

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych i opiniowania zostały uwzględnione lub wyjaśnione częściowo – w pozostałym zakresie szczegółowo odniesiono się do nich w „Zestawieniu uwag” stanowiącym załącznik do *Raportu z konsultacji*.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania

Choć nie można wykluczyć, że procedowana ustawa, z przyczyn, o których mowa poniżej, spowoduje powstanie dodatkowych wydatków z budżetu, to nie będą one istotne i zostaną pokryte w ramach obowiązujących limitów w części 15 – Sądy powszechne oraz części 88 – Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Zgodnie z projektowanym art. 1 pkt 4 ustawy, do u.z.n.k zostanie wprowadzony nowy typ czynu zabronionego, określonego w art. 23 ust. 3 u.z.n.k., statuującego przestępstwo sprowadzające się do ujawnienia lub wykorzystania informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą sprawca zapoznał się w związku z udziałem w postępowaniu sądowym dotyczącym czynu nieuczciwej konkurencji, określonego w art. 11 u.z.n.k. lub w związku z lekturą akt takiego postępowania – o ile w postępowaniu tym sąd wyłączył jawność rozprawy. Za przestępstwo to grozić będzie kara grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Obecnie nie jest możliwe bliższe oszacowanie kosztów związanych z wprowadzeniem tego typu regulacji.</p> <p>Należy jednak zwrócić uwagę, iż projektowany przepis jest, ze względu na przedmiot ochrony oraz znamiona czynu zabronionego, zbliżony do art. 241 k.k. W latach 1999–2016 stwierdzono 281 czynów wypełniających znamiona art. 241 k.k. Należy oczekiwać, że liczba przestępstw wynikających z projektowanego art. 23 ust. 3 u.z.n.k. będzie kształtować się na podobnym, niskim poziomie.</p> <p>Warto zauważyć, iż liczba przestępstw przewidzianych projektowanym przepisem uzależniona będzie od liczby postępowań o naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, na którą z kolei wywierać będą wpływ szerokie wyłączenia określonych zachowań z kręgu czynów nieuczciwej konkurencji, polegających na ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które to wyłączenia są przewidziane w proj. art. 11 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.</p> <p>Dostrzeżenia wymaga przy tym fakt, iż liczba popełnionych przestępstw podlegających kwalifikacji z nowego przepisu może istotnie odbiegać od liczby przestępstw zgłoszonych organom ścigania, z uwagi na stanowisko pokrzywdzonego przedsiębiorcy, który niejednokrotnie może uznać, iż ujawnienie faktu popełnionego na jego szkodę przestępstwa jest sprzeczne z jego interesem. Ściganie czynów wypełniających znamiona nowego typu przestępstwa w praktyce nie będzie natomiast możliwe bez współdziałania ze strony pokrzywdzonego przedsiębiorcy.</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana regulacja, ze względu na swój cel – zwiększenie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, którą stanowią informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne oraz inne posiadające wartość gospodarczą, będzie miała ograniczony wpływ na sektor dużych przedsiębiorstw w stosunku do MŚP, których konkurencyjność nie opiera się w takim stopniu na innowacyjności. Z uwagi na duży udział w danym rynku oraz wynikającą z niego monopolistyczną przewagę oraz większe zasoby finansowe, duże przedsiębiorstwa opierają swoją konkurencyjność w głównej mierze na innych działaniach, np. marketingu. Wpływ ten natomiast będzie znaczny z uwagi na fakt, iż wprowadzane projektowaną ustawą przepisy będą tożsame z tymi, które od 9 czerwca 2018 r. będą obowiązywać w całej Unii Europejskiej. W wyniku powyższego, przewiduje się zwiększenie inwestycji w działalność badawczo-rozwojową ze względu na zmniejszenie ryzyka wycieku efektów tej działalności, równoznacznej w zasadzie z niską lub zerową stopą zwrotu z tejże inwestycji. To z kolei przyczyni się do zauważalnego wzrostu konkurencyjności przedsiębiorstw oraz ogólnego rozwoju technologicznego.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Główny wpływ projektowanej regulacji będzie w największej mierze dostrzegalny właśnie w grupie podmiotów MŚP, których konkurencyjność w przeważającym stopniu opiera się na innowacyjności, polegających na rozwiązaniach tańszych i bardziej wydajnych niż tych, stosowanych przez konkurencję, co przekłada się na spadek kosztów produkcji i w konsekwencji idealny z punktu widzenia konsumenta efekt – spadek cen oraz wzrost jakości proponowanego produktu lub usług. Innym możliwym efektem wzrostu innowacyjności przedsiębiorstwa jest również wzrost płac pracowników. Pewnym natomiast jest fakt, iż wzrost innowacyjności przekłada się w skali						

		globalnej na wzrost konkurencyjności całej gospodarki. Projektowane regulacje, zmierzając do zwiększenia i harmonizacji na terenie UE przepisów o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa, będą stanowiły z pewnością bodziec dla podmiotów sektora MŚP do zwiększenia inwestycji na działalność badawczo-rozwojową, z uwagi na zmniejszenia ryzyka związanego z tego typu działalnością.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt nie będzie oddziaływał na przedmiotowe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się wejście w życie ustawy po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja stosowania przyszłej ustawy nastąpi w kontekście przeglądu funkcjonowania dyrektywy, którą zgodnie z art. 18 dyrektywy KE ma przeprowadzić etapowo, tj.:		
1) do dnia 9 czerwca 2021 r. Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej przygotuje – w kontekście działalności europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej – wstępne sprawozdanie na temat tendencji w sporach sądowych wszczynanych na podstawie niniejszej dyrektywy w związku z bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem lub ujawnianiem tajemnic przedsiębiorstwa; 2) do dnia 9 czerwca 2022 r. Komisja sporządzi sprawozdanie okresowe w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu tym w należyty sposób należy uwzględnić sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. Sprawozdanie okresowe powinno zawierać w szczególności analizę ewentualnych skutków stosowania niniejszej dyrektywy dla badań i innowacji, mobilności pracowników i dla korzystania z prawa do wolności wypowiedzi i informacji; 3) do dnia 9 czerwca 2026 r. Komisja przeprowadzi ocenę wpływu niniejszej dyrektywy i przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

Warszawa, dnia 23 kwietnia 2018 r.

DL-II-434-1/17

Raport
z konsultacji publicznych i opiniowania dot. projektu o zmianie ustawy o zwalczaniu
nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw (UC104)

W dniu 3 stycznia 2018 r. projekt ustawy został skierowany do uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt został przekazany następującym podmiotom: Pracodawcom RP, Konfederacji Lewiatan, Business Centre Club, Związkowi Rzemiosła Polskiego, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Prezesom Sądów Apelacyjnych, Polskiej Radzie Biznesu, Krajowej Izbie Gospodarczej, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Radców Prawnych, Krajowej Radzie Notarialnej, Stowarzyszeniu Notariuszy RP, Stowarzyszeniu Sędziów Polskich „Iustitia”, Stowarzyszeniu Sędziów „Themis”, Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Referendarzy Sądowych, Porozumieniu Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych, Krajowej Radzie Sądownictwa, Pierwszej Prezes Sądu Najwyższego, Prokuratorowi Krajowemu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prokuratorii Generalnej RP, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Prezesowi Urzędu Patentowego.

Na zgłaszanie uwag w ramach konsultacji publicznych i opiniowania określono termin 3 tygodnie, a podmiotom wchodzącym w skład Rady Dialogu Społecznego 1 miesiąc.

Uwagi do projektu zgłosili: Krajowa Rada Sądownictwa, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Prezes Urzędu Patentowego, Instytut Allerhanda, Naczelna Rada Adwokacka, Krajowa Rada Radców Prawnych, Business Centre Club, Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców oraz Konfederacja Lewiatan.

W dniu 23 lutego br. odbyła się konferencja uzgodnieniowa, na którą zaproszono m.in. podmioty opiniujące, które zgłosiły uwagi do projektu. Po konferencji częściowo zmodyfikowany projekt ustawy rozesłano celem uzyskania dodatkowego stanowiska m.in. do podmiotów, które zgłosiły uwagi w ramach opiniowania. W określonym terminie 8 dni żaden z tych podmiotów nie przedstawił dodatkowych uwag.

Po upływie w/w terminów, tj. w dniu 6 kwietnia br., dodatkowe uwagi, za pośrednictwem poczty elektronicznej, zgłosiła także Polska Izba Rzeczników Patentowych (były one w znacznym stopniu zbieżne z uwagami zgłoszonymi w toku uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji publicznych).

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych i opiniowania zostały uwzględnione lub wyjaśnione częściowo – w pozostałym zakresie szczegółowo odniesiono się do nich w „Zestawieniu uwag” stanowiącym załącznik do niniejszego *Raportu*.

Załącznik:

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania dotyczących projektu ustawy *o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw* (UC104) wraz z ustaleniami z konferencji uzgodnieniowej.

**Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych
do projektu ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw (UC 104)**

IA – Instytut Allerhanda
 NRA – Naczelna Rada Adwokacka
 KIRP – Krajowa Izba Radców Prawnych
 BCC – Business Centre Club
 IAB – Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska
 PFPŻ – Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
 Lewiatan - Konfederacja Lewiatan
 PIRP – Polska Izba Rzeczników Patentowych

Lp.	Jednostka redakcyjna w projekcie ustawy	Zgłoszona uwaga	Podmiot zgłaszający	Ustalenia / Wyjaśnienia projektodawcy
1.	Art. 1 pkt 1 – dot. projektowanego art. 11 ust. 1 uznk	Dotychczas przesłanki „ujawnienia” i „przekazania” występowały na gruncie ustawy obok siebie. Obecność przesłanki „przekazania” wskazywało na rozróżnienie przez ustawodawcę obu pojęć. W związku z tym zasadne jest rozważenie możliwości dodatkowego uregulowania tej kwestii na gruncie zmian uznk.	IAB	Należy wyjaśnić, że celem projektu jest dostosowanie przepisów uznk do wymogów dyrektywy 2016/943, a także postanowień Porozumienia w sprawie handlowych aspektów własności intelektualnej (TRIPS). Art. 1 ust. 1 dyrektywy oraz art. 39 ust. 2 TRIPS jako naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa traktują jej ujawnienie, pozyskanie oraz wykorzystanie – przy założeniu szerokiej wykładni pojęcia „ujawnienia” (mieszczącej w sobie także „przekazanie”), obejmującej zarówno czynności prawne, jak i czynności faktyczne.
2.	Art. 1 pkt 1 – dot. projektowanego art. 11 ust. 2 uznk	1. Z definicji należy usunąć zwrot „co do których przedsiębiorca podjął uzasadnione działania w celu zachowania ich w poufności”. Jest to sformułowanie niedookreślone, podlega ocenie sądu, który nie zawsze jest dostatecznie obeznany z realiami działalności gospodarczej.	BCC, PFPŻ	Uwaga została częściowo uwzględniona: sformułowanie „podjął uzasadnione, w danych okolicznościach, działania w celu zachowania ich w poufności” zostało zastąpione sformułowaniem słowami „podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu zachowania

		<p>2. Określenie „uzasadnionych działań” należy zastąpić określeniem „działań rozsądnych w danych okolicznościach” – zgodnie z dyrektywą.</p> <p>3. Należy usunąć uszczegółowienie, zgodnie z którym tajemnicą przedsiębiorstwa są tylko takie informacje, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu lub zbiorze elementów nie są powszechnie znane osobom, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób. Te elementy powodują zawężenie tajemnicy przedsiębiorstwa – pojęcie będzie bowiem podlegało ocenie przez sąd przez pryzmat wskazanych wyżej czynników.</p> <p>4. Przez zastosowanie kryterium „działań uzasadnionych w danych okolicznościach” dochodzi do obniżenia standardu ochrony – gdyż działanie takie, jak poinformowanie drugiej strony o poufnym charakterze informacji może być niewystarczające dla objęcia ich ochroną. Należy to ocenić krytycznie. Zwraca się uwagę na negatywne konsekwencje dla przedsiębiorców, którzy mimo woli zachowania informacji w poufności nie uczynią tego w praktyce. Pojęcie rozsądnych działań jest trudniejsze do oceny przez sąd, niż pojęcie działań niezbędnych.</p> <p>5. Przepis stanowi raz o tajemnicy przedsiębiorstwa, a raz o tajemnicy przedsiębiorcy. Nie jest wolny od dualizmu – przedsiębiorca/przedsiębiorstwo.</p>	<p>PPPZ</p> <p>BCC</p> <p>IA</p> <p>IA</p>	<p>ich w poufności”. Pojęcie „należytej staranności” jest określeniem normatywnym (art. 355 § 2 kc) o ugruntowanym znaczeniu.</p> <p>Vide odniesienie się do uwagi z pkt 2.1. Ponadto należy wyjaśnić, że pojęcie działań „rozsądnych” nie jest używane w polskich aktach normatywnych.</p> <p>Należy wyjaśnić, że kwestionowany fragment przepisu stanowi element definicji tajemnicy przedsiębiorstwa zawartej w art. 2 pkt 1 dyrektywy nr 2016/943.</p> <p>Należy wyjaśnić, że zgodnie z dyrektywą, a także intencją projektodawcy, którego celem jest implementacja dyrektywy, informacja stanowiąca tajemnicę przedsiębiorstwa powinna być objęta ochroną wyłącznie wówczas, gdy sam uprawniony podejmie, z należyłą starannością, działania w celu jej ochrony. Takie założenie jest zgodne także z postanowieniami TRIPS.</p> <p>Uwaga została uwzględniona: sformułowanie „przedsiębiorca uprawniony do korzystania z informacji” zostało</p>
--	--	---	--	---

		<p>6. Proponuje się, aby przykładowe wyliczenie rodzajów informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa rozszerzyć o informacje handlowe.</p>	<p>PIRP</p>	<p>zastąpione sformułowaniem „uprawniony do korzystania z informacji”. W ten sposób wyeliminowano też „dualizm” pojęciowy podniesiony w uwadze.</p> <p>Wyjaśnić należy, że zawarte w projektowanym przepisie wyliczenie rodzajów informacji, które mogą stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa ma charakter wyłącznie przykładowy – i obejmuje także informacje o charakterze handlowym (np. informacje dotyczące wielkości sprzedaży, źródeł zaopatrzenia, sieci dystrybucyjnej). Nie ulega wątpliwości, że także w obecnym stanie prawnym wskazane rodzaje informacji stanowić mogą tajemnicę przedsiębiorstwa – pomimo braku odwołania do pojęcia informacji handlowej w obecnym art. 11 ust. 4 u.z.n.k.</p>
<p>3.</p>	<p>Art. 1 pkt 1 – dot. projektowanego art. 11 ust. 3</p>	<p>1. Błędne umiejscowienie przepisu – powinien zostać oznaczony jako ust. 2¹.</p> <p>2. Rozdzielenie przepisów ust. 3 i ust. 4 jest nadmiernie kazuistyczne i niepotrzebne.</p> <p>3. Proponowane brzmienie przepisu wskazuje, że mogą istnieć sytuacje, w których mimo zgody przedsiębiorcy dochodzi do naruszenia jego tajemnicy.</p>	<p>IA</p> <p>IA</p> <p>PPPŻ</p>	<p>Uwaga redakcyjna – do ew. rozważenia na etapie komisji prawniczej.</p> <p>Uwaga redakcyjna – do ew. rozważenia na etapie komisji prawniczej.</p> <p>Należy wyjaśnić, że projektowany przepis zawiera przykłady czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa i nie ma charakteru katalogu zamkniętego. Takiego katalogu nie da się stworzyć ze względu na otwartą formułę art. 3 ust. 1 uznk zawierającego ogólną definicję czynu nieuczciwej konkurencji. Byłoby to zresztą nieuzasadnione: mogłoby prowadzić do pozbawienia uprawnionego ochrony w</p>

		<p>4. Wskazuje się na zasadność usunięcia z treści przepisu określenia „w szczególności” – z tego względu, że określenie przesłanek czynu niedozwolonego powinno mieć charakter zamknięty.</p>	<p>PIRP</p>	<p>sytuacjach zasługujących na jej udzielenie.</p> <p>Należy wyjaśnić, że konstrukcja uznk przewiduje otwarty katalog czynów nieuczciwej konkurencji – co wynika z formuły zastosowanej w art. 3 ust. 1 uznk. W związku z tym czyny nieuczciwej konkurencji określone w przepisach rozdziału 2 uznk z istoty swojej nie wyczerpują wszystkich możliwych zachowań, które mogą być uznane za czyn nieuczciwej konkurencji. Potwierdza to zwłaszcza konstrukcja takich przepisów z rozdziału 2 ustawy, jak art. 15 ust. 1 czy art. 16 ust.1, w których – tak jak w omawianym przepisie projektu – użyte jest sformułowanie „w szczególności”. W związku z tym nawet ewentualne usunięcie z omawianego przepisu sformułowania „w szczególności” nie sprawiłoby, że katalog czynów niedozwolonych polegających na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa stałby się katalogiem zamkniętym. Nie ma zresztą takiej potrzeby: omawiany przepis nie jest przepisem karnym, który zakreśla ramy odpowiedzialności karnej. Co więcej: byłoby to niecelowe, bo mogłoby prowadzić do nie mającego uzasadnienia ograniczenia ochrony, jaka obecnie przysługuje podmiotom, do których należy tajemnica przedsiębiorstwa.</p>
4.	Art. 1 pkt 1 – dot. projektowanego art. 11 ust. 4 uznk	<p>1. Rozdzielenie przepisów ust. 3 i ust. 4 jest nadmiernie kazuistyczne i niepotrzebne.</p> <p>2. Błędnie wymieniono koniunktywnie (przez użycie spójnika „i”) przesłankę ustawowego lub umownego ograniczenia ujawnienia tajemnicy. Umowne zobowiązanie do zachowania poufności stanowi tylko jedno z możliwych działań</p>	<p>IA</p> <p>PPPŻ</p>	<p>Uwaga redakcyjna – do ew. rozważenia na etapie komisji prawniczej.</p> <p>Uwaga została uwzględniona: sformułowanie „ustawowy lub umowny obowiązek ograniczenia ich wykorzystywania lub ujawniania” zostało zastąpione sformułowaniem „obowiązek</p>

		<p>chroniących tajemnicę – dla uzyskania ochrony wystarczy jednostronne oświadczenie (np. opatrzenie dokumentu klauzulą poufności). Przesłankę „naruszenia umownego lub ustawowego obowiązku ograniczenia wykorzystywania informacji” należy usunąć.</p> <p>3. Wskazuje się na zasadność usunięcia z treści przepisu określenia „w szczególności” – z tego względu, że określenie przesłanek czynu niedozwolonego powinno mieć charakter zamknięty, zwłaszcza, gdy tajemnica przedsiębiorstwa zawiera dane osobowe.</p>	PIRP	<p>ograniczenia ich wykorzystywania lub ujawniania wynikający z ustawy, czynności prawnej lub innego aktu” – poszerzając w ten sposób listę źródeł, z których wynikać może obowiązek zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa.</p> <p>Vide wyjaśnienie do uwagi 4 w pkt 3.</p>
5.	Art. 1 pkt 1 – dot. projektowanego art. 11 ust. 5	<p>1. Uznanie za naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa także sytuacji, gdy informacje zostały pozyskane na podstawie nieodpłatnej czynności prawnej, gdy przy zachowaniu należytej staranności nie można było wiedzieć, że informacje zostały pozyskane bezpośrednio lub pośrednio od tego, kto je wykorzystał lub ujawnił bez zgody uprawnionego – jest niezasadne. Art. 4 ust. 4 dyrektywy wprowadza ograniczenie podmiotowe (nastawienie sprawcy czynu) – zasada słabszej ochrony czynności prawnych nieodpłatnych nie koresponduje z powołanym przepisem dyrektywy.</p> <p>2. Rozdzielenie ust. 5 i 6 jest nadmiernie kazuistyczne i nie potrzebne.</p> <p>3. Można wyobrazić sobie sytuację, że przedsiębiorcy zostanie zaoferowany nieodpłatnie cały pakiet danych wraz z ofertą zachęcającą do zakupu dokładniejszych danych. W świetle projektowanego przepisu – odbiorca takich danych popełnia czyn nieuczciwej konkurencji.</p>	<p>IA, PIRP</p> <p>IA</p> <p>PFPŻ</p>	<p>Należy wyjaśnić, że projektowany przepis nie implementuje żadnego z przepisów dyrektywy. Zgłoszona uwaga dotyczy regulacji, która obowiązuje w polskim porządku prawnym od 1993 r. (art. 11 ust. 2 uznk w brzmieniu obecnie obowiązującym) i nie wynika z implementacji przepisu dyrektywy. Zmiana takiej regulacji „przy okazji” transpozycji dyrektywy, bez pogłębionych prac analitycznych w tym zakresie co do jej celowości, nie byłaby właściwym rozwiązaniem..</p> <p>Uwaga redakcyjna – do ew. rozważenia na etapie komisji prawniczej.</p> <p>Należy wyjaśnić, że projektowany przepis nie znajdzie zastosowania w powołanym stanie faktycznym. Przepis ten odnosi się bowiem do sytuacji tzw. dalszego nabycia informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa – a zatem do stanu faktycznego, w którym najpierw nastąpiło bezprawne pozyskanie tajemnicy</p>

				przedsiębiorstwa od uprawnionego, stanowiące czyn nieuczciwej konkurencji, a dopiero następnie – dalsze przekazanie tych informacji, w drodze nieodpłatnej czynności prawnej na rzecz kolejnej osoby.
6.	Art. 1 pkt 1 – dot. projektowanego art. 11 ust. 6 uznk	<ol style="list-style-type: none"> Przepis powinien posługiwać się pojęciem „stosowania informacji”, zamiast „korzystania z informacji” – co zapewni większą spójność w obrębie całego systemu prawa własności intelektualnej, w którym pojęcia „korzystanie” i „stosowanie” mają ugruntowane znaczenie. Rozdzielenie ust. 5 i 6 jest nadmiernie kazuistyczne i niepotrzebne. Projektowany przepis nie odwołuje się do „funkcjonowania towaru” – co zgodnie z zamysłem ustawodawcy unijnego jest przesłanką odrębną od „cechy towaru”. Funkcjonowaniem towaru może być lepsze współdziałanie towaru z innymi produktami, ograniczenie kosztów jego eksploatacji i utylizacji – co nie stanowi <i>per se</i> cech towaru. Bez uzupełnienia projektowany przepis nie implementuje art. 4 ust. 5 dyrektywy w sposób odpowiedni. Proponuje się, aby z treści tej części projektowanego przepisu, która odwołuje się do 	<p>IA</p> <p>IA</p> <p>KIRP</p> <p>PIRP</p>	<p>Należy wyjaśnić, że pojęcie „korzystania” funkcjonuje w systemie prawa własności intelektualnej jako odpowiadające pojęciu użycia dobra intelektualnego zgodnie z jego przeznaczeniem (por. art. 17 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych).</p> <p>Uwaga redakcyjna – do ew. rozważenia na etapie komisji prawniczej.</p> <p>Uwaga została uwzględniona: sformułowanie „cechy, proces wytwarzania lub zbywania tych towarów” zostały zastąpione sformułowaniem „właściwości towarów, w tym estetyczne lub funkcjonalne, proces wytwarzania lub zbywania tych towarów”. Na marginesie należy wskazać na brak precyzji w polskiej wersji dyrektywy, która posługuje się pojęciem „projekt” dla oznaczenia czegoś, co w języku angielskim określane jest jako design, czyli wzór. Kryterium wyodrębnienia wzoru stanowią właściwości estetyczne lub funkcjonalne rzeczy, dlatego w zmienionym przepisie zaproponowano posłużenie się takim sformułowaniem.</p> <p>Należy wyjaśnić, że w omawianym fragmencie ustawa implementuje definicję „towaru stanowiącego naruszenie” zawartą</p>

		<p>towarów, których właściwości zostały w znacznym stopniu ukształtowane w wyniku czynu nieuczciwej konkurencji – usunąć słowa „w znacznym stopniu”. Pojęcie „w znacznym stopniu” jest pojęciem niedookreślonym, wymagającym wykładni, a nadto – niemierzalnym.</p>		<p>w art. 2 pkt 4 dyrektywy nr 2016/943/UE. Definicja ta określa towar stanowiący naruszenie jako taki towar, którego projekt, cechy charakterystyczne, funkcjonowanie, produkcja lub wprowadzenie do obrotu znacznie zyskują w wyniku naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa. Zatem, powołany przepis dyrektywy posługuje się zwrotem niedookreślonym („znacznie zyskują”) znaczeniowo zbliżonym do zwrotu użytego przez projektodawcę w projektowanym przepisie.</p>
7.	<p>Art. 1 pkt 1 – dot. projektowanego art. 11 ust. 7 uznk.</p>	<p>1. Projektowany przepis pomija przesłanki wyłączenia odpowiedzialności z uwagi na wykonywanie prawa do informacji i konsultacji przysługujących pracownikom lub przedstawicielom pracowników zgodnie z prawem unijnym i krajowym lub praktykami unijnymi i krajowymi oraz przesłankę wszelkich innych praktyk zgodnych z uczciwymi praktykami handlowymi. Sięgnięcie do klauzuli z art. 3 ust. 1 uznk jest wątpliwe w przypadku pierwszego wyłączenia.</p> <p>2. Istnieją wątpliwości, czy przymiotnik „niezależnego” należy odnosić także do obserwacji, badania, rozłożenia na części i testowania – co mogłoby prowadzić do zawężenia wyjątku, wbrew przepisowi dyrektywy.</p>	<p>KIRP</p>	<p>Należy wyjaśnić, że w przypadku, jeżeli pracownik wykonuje uprawnienie do informacji i konsultacji przyznane mu w obowiązujących przepisach prawa, jego działanie nie ma charakteru bezprawnego – a zatem nie spełnia przesłanki z art. 3 ust. 1 uznk.</p>
			<p>KIRP</p>	<p>Uwaga została uwzględniona: po wyrazach „niezależnego odkrycia lub wytworzenia” dodano spójnik „albo”, co usuwa wątpliwości, że „niezależne” odnosi się wyłącznie do odkrycia lub wytworzenia.</p>

		3. Rozdzielenie ust. 7 oraz ust. 8 jest nadmiernie kazuistyczne i niepotrzebne.	IA	Uwaga redakcyjna – do ew. rozważenia na etapie komisji prawniczej.
8.	Art. 1 pkt 1 – dot. projektowanego art. 11 ust. 8 uznk	<p>1. Zwrot „w ramach wykonywania prawa do wolności wypowiedzi” powinien zostać zastąpiony zwrotem „w celu korzystania ze swobody wypowiedzi” (względnie „działania w ramach swobody wypowiedzi”) – z uwagi na to, że swoboda wypowiedzi z cywilistycznego punktu widzenia nie jest prawem podmiotowym lecz wolnością prawnie chronioną. Podobnie zamiast zwrotu „w ramach ujawnienia nieprawidłowości” powinien zostać użyty zwrot „w celu ujawnienia nieprawidłowości”. Stosownie do motywu 20 dyrektywy nie jest konieczne, aby działający ujawnił informację w tym celu, ale aby jego działanie było zorientowane celowo. Na takiej konstrukcji oparte są niektóre wyłączenia naruszenia praw własności intelektualnej np. wyjątek Bolara, por. art. 10 ust. 6 dyrektywy 2001/83.</p> <p>2. Rozdzielenie ust. 7 oraz ust. 8 jest nadmiernie kazuistyczne i niepotrzebne.</p> <p>3. Projektowany przepis sugeruje, że zawarte w nim przesłanki wymagają koniunkcji.</p> <p>4. Przepis powinien dokładnie odpowiadać treści art. 5 dyrektywy.</p>	<p>IA</p> <p>IA</p> <p>KIRP</p> <p>PPPŻ</p>	<p>Uwaga została uwzględniona: sformułowanie „w ramach wykonywania prawa do wolności wypowiedzi” zostało zastąpione sformułowaniem „w ramach korzystania „ze swobody wypowiedzi” (pozostawiono jednak zwrot „w ramach” zważywszy, że – jak się wydaje – w dyrektywie nie chodzi o to, że tajemnica przedsiębiorstwa ujawniana jest „w celu” korzystania ze swobody wypowiedzi, tylko że następuje w wykonaniu tej swobody), a sformułowanie „w ramach ujawnienia nieprawidłowości” – sformułowaniem „w celu ujawnienia nieprawidłowości”.</p> <p>Uwaga redakcyjna – do ew. rozważenia na etapie komisji prawniczej.</p> <p>Należy wyjaśnić, że wskazane w projektowanym przepisie poszczególne okoliczności mają charakter rozłączny, co wynika już z obecnej redakcji przepisu (wyliczenie poszczególnych okoliczności oraz użycie spójnika „lub” przed ostatnią ze wskazywanych okoliczności). Ostateczna redakcja – do ew. rozważenia na etapie komisji prawniczej.</p> <p>Należy wyjaśnić, że przyjęty model implementacji dyrektywy nr 2016/943, polegający na zmianie uznk wymaga</p>

				posłużenia się konstrukcjami oraz siatką pojęć, która funkcjonuje na gruncie wskazanej ustawy.
9.	Art. 1 pkt 2 – dot. projektowanego art. 18 ust. 3 uznk	<ol style="list-style-type: none"> 1. W art. 15 dyrektywy nie chodzi tylko o publikację informacji o wyroku, ale także podanie go do wiadomości w całości lub w części. 2. Projektowany przepis nie uwzględnia art. 15 ust. 2 dyrektywy, zgodnie z którym omawiany środek musi zachować poufność tajemnicy przedsiębiorstwa. 3. Wydaje się, że ograniczenie stosowania przepisu powinno odwoływać się nie tylko do ochrony dóbr osobistych pozwanego, a do szerszego pojęcia prywatności, co obejmować będzie także np. ochronę danych osobowych. Na powyższe wskazuje art. 15 ust. 3 dyrektywy. 	<p>IA</p> <p>IA</p> <p>IA</p>	<p>Należy wyjaśnić, że projektowany przepis przewiduje zarówno publikację informacji o wyroku, jak również podanie wyroku do wiadomości w zakresie oznaczonym przez sąd.</p> <p>Uwaga została uwzględniona: w omawianym przepisie dodano zdanie drugie, zgodnie z którym sposób i zakres podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku nie może prowadzić do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa.</p> <p>Należy wyjaśnić, że projektowany przepis odwołuje się do pojęcia „uzasadnionego interesu pozwanego” – a zatem obejmuje nie tylko dobra osobiste. Nadto, art. 23 kc przewiduje otwarty katalog dóbr osobistych – do których należą także dobra związane z prywatnością pozwanego.</p>
10.	Art. 1 pkt 2 – dot. projektowanego art. 18 ust. 4 uznk	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obowiązek zapłaty stosowanego wynagrodzenia został przewidziany jako środek alternatywny – co nie wynika z dyrektywy (por. art. 13 ust. 3 dyrektywy z innymi przepisami, które wyraźnie przewidują alternatywny charakter np. art. 14 ust. 2 akapit 2). 2. W pkt 1 wprowadzono odniesienie do „zachowania należytej staranności” – czego nie 	<p>IA</p> <p>IA</p>	<p>Należy wyjaśnić, że art. 13 ust. 3 dyrektywy wyraźnie wskazuje, że wynagrodzenie, o którym mowa w omawianym przepisie („pecuniary compensation”) może być orzeczone przez sąd – na żądanie pozwanego – zamiast środków, o których mowa w art. 12 dyrektywy i właśnie w taki sposób ujmuje to omawiany przepis.</p> <p>Należy wyjaśnić, że omawiany przepis projektu oddaje istotę wymagania, o które</p>

		<p>3. Przepis nie uwzględnia innych kryteriów, niż jednorazowa opłata licencyjna. Przepis dyrektywy jest sformułowany szerzej. Należy zatem zmienić projekt w ten sposób, że chodzi o zapłatę sumy w wysokości „co najmniej odpowiadającej wynagrodzeniu”.</p>	<p>IA</p>	<p>przewidzianego w projektowanym art. 18 ust. 4 uznk, może nastąpić zamiast orzeczenia przez sąd środków o charakterze zakazów lub nakazów, a więc w istocie chodzi o wynagrodzenie za możliwość dalszego (na przyszłość) korzystania przez naruszcyciela z tajemnicy przedsiębiorstwa / skutków jej naruszenia. Oznacza to, że w tym samym postępowaniu sądowym sąd może zasądzić zarówno wynagrodzenie, o którym mowa w projektowanym art. 18 ust. 4, jak i sumę pieniężną określoną w art. 18 ust. 5 – jeżeli powód żąda zarówno naprawienia szkody, jaką już poniósł w związku z naruszeniem tajemnicy przedsiębiorstwa, jak i orzeczenia zakazu naruszania tajemnicy przedsiębiorstwa w przyszłości.</p> <p>Należy wyjaśnić, że określenie „co najmniej” użyte w art. 14 ust. 2 akapit 2 dyrektywy odnosi się do liczby elementów, jakie sąd ma brać pod uwagę przy określeniu odszkodowania metodą ryczałtową, a nie do kwoty tego odszkodowania (analogiczne postanowienie zawiera art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy nr 2004/48 o egzekwowaniu praw własności intelektualnej – zaś implementujący go przepis art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b) nie stanowi o minimalnej wysokości zasądzonej kwoty).</p>
<p>12.</p>	<p>Pozostałe uwagi</p>	<p>1. Zasady prawidłowej techniki legislacyjnej wymagają, aby art. 11 ust. 2-4 uznk w brzmieniu dotychczasowym zostały uchylone.</p> <p>2. Konieczne zapewnienie zgodności projektu z projektem ustawy o jawności życia publicznego. Ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa może bowiem doznać istotnego ograniczenia także w</p>	<p>KIRP, IA</p> <p>IA, Lewiatan</p>	<p>Należy wyjaśnić, że nie ma potrzeby uchylania dotychczasowych ust. 2 – 4 w art. 11 uznk w sytuacji, gdy cały ten artykuł otrzymuje nowe brzmienie.</p> <p>Należy wyjaśnić, że w procesie legislacyjnym dot. każdego projektu aktu prawnego, zarówno na etapie rządowym, jak i parlamentarnym, bierze się pod uwagę</p>

		<p>świecie projektowanych przepisów o jawności życia publicznego.</p> <p>3. Brak implementacji art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy. Projektodawca przedstawia rozwiązanie, które <i>de facto</i> nie implementuje norm Dyrektywy, lecz ma – co najwyżej – stanowić alternatywę w tym zakresie. Rozwiązanie to sprowadza się do wprowadzenia wyraźnego przepisu przewidującego odpowiedzialność karną dla uczestnika postępowania, który ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa. W odniesieniu do art. 9 ust. 1 Dyrektywy – żaden z obecnie obowiązujących przepisów nie zawiera normy objętej tym postanowieniem, jako że w ramach przepisów ogólnych o postępowaniu cywilnym sąd nie dysponuje możliwością „określenia dokumentów lub informacji jako poufnych”. Brak jest uzasadnienia dla ograniczenia zakresu ochrony tajemnic przedsiębiorstwa przedstawianych w postępowaniu poprzez art. 24 ust. 3 u.z.n.k. wyłącznie do postępowań dotyczących zarzutu naruszenia art. 11 u.z.n.k.</p> <p>4. Proponuje się dodanie w art. 11 u.z.n.k. ust. 9 o treści identycznej z treścią obecnego art. 11 ust. 2.</p>	<p>KIRP</p> <p>PIRP</p>	<p>konieczność zapewnienia spójności między poszczególnymi projektami. Tak samo będzie w przypadku niniejszego projektu i projektu, o którym mowa w uwadze.</p> <p>Należy wyjaśnić, że implementację art. 9 ust. 1 dyrektywy zapewni projektowany art. 23 ust. 3 u.z.n.k. Natomiast implementację art. 9 ust. 2 dyrektywy zapewniają już obowiązujące art. 9 k.p.c., i art. 153 § 1¹ k.p.c. oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września o dostępie do informacji publicznej.</p> <p>Należy też wskazać, że „określenie dokumentów lub informacji jako poufnych” na gruncie polskiego systemu wynika z decyzji sądu o prowadzeniu posiedzenia lub jego części przy drzwiach zamkniętych. Taka decyzja będzie mieć ten skutek, że tajemnica przedsiębiorstwa objęta takim postępowaniem sądowym podlegać będzie szczególnej ochronie, którą zapewni projektowany art. 23 ust. 3 uznk (art. 1 ust. 4 projektu).</p> <p>Należy wyjaśnić, że realizacja przewidzianego w przepisach dyrektywy 2016/943/UE minimalnego charakteru harmonizacji wymaga usunięcia z treści art. 11 u.z.n.k. ust. 2. Powołany przepis przewiduje, że pracownik przedsiębiorcy jest zobowiązany do przestrzegania zakazu ujawniania, wykorzystania lub przekazywania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa przez okres lat 3 od dnia ustania stosunku pracy (lub innego stosunku prawnego, na podstawie którego</p>
--	--	---	---------------------------------------	---

		<p>5. Pojęcie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa powinno zostać zastąpione pojęciem „tajemnica przedsiębiorstwa” – we wszystkich projektowanych przepisach.</p>	<p>PIRP</p>	<p>świadczy pracę na rzecz przedsiębiorcy). Omawiana regulacja traktowana jest jako ograniczająca ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa - wspomniany przepis przewiduje w stosunku do pracownika ograniczenie czasu ochrony tajemnicy do 3 lat od dnia ustania stosunku pracy (por. A. Michalak, Komentarz do art. 11 u.z.n.k., System Informacji Prawnej LEX). Tego rodzaju ograniczenia czasu ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie przewidują natomiast przepisy dyrektywy 2016/943/UE – w odniesieniu do żadnej kategorii podmiotowej. Skoro zatem dyrektywa ustanawia minimalny standard ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, w którym nie mieszczą się jakiegokolwiek czasowe ograniczenia tej ochrony, to oznacza, że przewidujący takie ograniczenia przepis prawa krajowego (art. 11 ust. 2 u.z.n.k. w obecnym brzmieniu) jest niezgodny z przepisami dyrektywy 2016/943/UE. Zatem, prawidłowa implementacja omawianej dyrektywy wymaga usunięcia wskazanego ograniczenia z krajowego systemu prawnego.</p> <p>Uwaga o charakterze redakcyjnym – do ew. rozważenia na etapie komisji prawniczej.</p>
--	--	---	--------------------	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/943/UE z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 1 ust. 1 akapit 1	<p>Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące ochrony przed bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem tajemnic przedsiębiorstwa.</p> <p>Zgodnie z postanowieniami TFUE państwa członkowskie mogą przyjąć dalej idącą ochronę przed bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem lub ujawnianiem tajemnic przedsiębiorstwa, niż ochrona wymagana w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem zapewnienia zgodności z art. 3, 5, 6, art. 7 ust. 1, art. 8, art. 9 ust. 1 akapit drugi, art. 9 ust. 3 i 4, art. 10 ust. 2, art. 11, 13 oraz art. 15 ust. 3.</p>	T	Art. 11 ust. 1 uznk	Czynem nieuczciwej konkurencji jest ujawnienie, wykorzystanie lub pozyskanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa..	
Art. 1 ust. 2 lit. a) - d)	<p>Niniejsza dyrektywa nie wpływa na:</p> <p>a) wykonywanie prawa do wolności wypowiedzi i informacji określonych w Karcie, w tym poszanowania wolności i pluralizmu mediów;</p> <p>b) stosowanie przepisów unijnych lub krajowych wymagających od posiadaczy tajemnicy</p>	N		<i>Przepis o charakterze ogólnym – nie wymaga implementacji.</i>	

	<p>przedsiębiorstwa ujawnienia - z uwagi na interes publiczny - informacji, w tym tajemnic przedsiębiorstwa, organom publicznym, administracyjnym lub sądowym w celu wykonywania obowiązków tych organów;</p> <p>c) stosowanie unijnych lub krajowych przepisów wymagających lub pozwalających, by instytucje i organy unijne lub krajowe organy publiczne ujawniały informacje dostarczone przez przedsiębiorstwa, które znalazły się w dyspozycji tych instytucji, podmiotów lub organów na podstawie obowiązków i uprawnień określonych w prawie unijnym lub krajowym i zgodnie z tymi obowiązkami i uprawnieniami;</p> <p>d) autonomię partnerów społecznych i ich prawa do zawierania umów zbiorowych zgodnie z prawem unijnym i prawami krajowymi oraz unijną i krajową praktyką.</p>				
Art. 1 ust. 3 lit. a) - c)	<p>Żaden z przepisów niniejszej dyrektywy nie może być rozumiany jako podstawa ograniczenia mobilności pracowników. W szczególności, w odniesieniu do wykonywania takiej mobilności, niniejsza dyrektywa nie daje żadnych podstaw do:</p> <p>a) ograniczania korzystania przez pracowników z informacji, które nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 1;</p> <p>b) ograniczania korzystania przez pracowników z doświadczenia i umiejętności nabytych uczciwie w trakcie zwykłego przebiegu ich zatrudnienia;</p> <p>c) nakładania na pracowników dodatkowych ograniczeń w umowach o pracę, innych niż ograniczenia nałożone zgodnie z prawem unijnym lub krajowym.</p>	N		<i>Przepis o charakterze ogólnym – nie wymaga implementacji.</i>	
Art. 2	Na potrzeby niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:	N		<i>Wstęp do definicji zawartych w dyrektywie.</i>	
Art. 2 pkt 1	<p>„tajemnica przedsiębiorstwa” oznacza informacje, które spełniają wszystkie następujące wymogi:</p> <p>a) są poufne w tym sensie, że jako całość lub w szczególnym zestawie i zbiorze ich elementów nie są ogólnie znane lub łatwo dostępne dla osób z kręgów, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji;</p> <p>b) mają wartość handlową dlatego, że są objęte tajemnicą;</p> <p>c) poddane zostały przez osobę, która zgodnie z prawem sprawuje nad nimi kontrolę, rozsądnym, w</p>	T	Art. 11 ust. 2 u.z.n.k.	Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów, nie są powszechnie znane osobom, zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności.	

	danych okolicznościach, działaniom dla utrzymania ich w tajemnicy;				
Art. 2 pkt 2	"posiadacz tajemnicy przedsiębiorstwa" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która w sposób zgodny z prawem sprawuje kontrolę nad tajemnicą przedsiębiorstwa;	N		<i>Definicja na potrzeby skrótowego posługiwania się określeniami w dalszej części dyrektywy – dodatkowo definicja została wbudowana do art. 11 ust. 2 – 4 uznk poprzez odniesienie do „uprawnionego do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi”.</i>	
Art. 2 pkt 3	"sprawca naruszenia" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która bezprawnie pozyskała, wykorzystwała lub ujawniała tajemnicę przedsiębiorstwa;	N		<i>Definicja na potrzeby skrótowego posługiwania się określeniami w dalszej części dyrektywy.</i>	
Art. 2 pkt 4	"towary stanowiące naruszenie" oznaczają towary, których projekt, cechy charakterystyczne, funkcjonowanie, produkcja lub wprowadzanie do obrotu znacznie zyskują w wyniku bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnic przedsiębiorstwa	N		<i>Definicja na potrzeby skrótowego posługiwania się określeniami w dalszej części dyrektywy – dodatkowo definicja została wbudowana do art. 11 ust. 6 uznk.</i>	
Art. 3 ust. 1	Pozyskiwanie tajemnicy przedsiębiorstwa uznaje się za zgodne z prawem, gdy tajemnicę przedsiębiorstwa pozyskano w jeden z następujących sposobów:	T	Art. 11 ust. 7 u.z.n.k.	Pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, jeżeli nastąpiło w wyniku	
Art. 3 ust. 1 lit. a)	a) niezależne odkrycie lub wytworzenie;	T		niezależnego odkrycia lub wytworzenia albo obserwacji, badania, rozłożenia na części, testowania przedmiotu dostępnego publicznie lub posiadanego zgodnie z prawem przez osobę, która pozyskała informacje i której uprawnienie do pozyskania informacji nie było ograniczone w chwili ich pozyskania.	
Art. 3 ust. 1 lit. b)	b) obserwacja, badanie, rozłożenie na części lub testowanie produktu lub przedmiotu, który został udostępniony publicznie lub który zgodnie z prawem jest w posiadaniu osoby, która pozyskała przedmiotową informację i na której nie ciąży obowiązek prawny ograniczenia pozyskiwania danej tajemnicy przedsiębiorstwa;	T			
Art. 3 ust. 1 lit. c)	c) wykonywanie prawa do informacji i konsultacji przysługującego pracownikom lub przedstawicielom pracowników zgodnie z prawem unijnym i prawami krajowymi lub praktykami unijnymi i krajowymi;	N		<i>Implementację zapewnia już art. 3 ust. 1 u.z.n.k., z którego a contrario wynika, że nie jest czynem nieuczciwej konkurencji działanie zgodne z prawem i dobrymi obyczajami.</i>	
Art. 3 ust. 1 lit. d)	d) wszelkie inne praktyki, które w danych okolicznościach uznaje się za zgodne z uczciwymi praktykami handlowymi.	N		<i>Implementację zapewnia już art. 3 ust. 1 u.z.n.k., z którego a contrario wynika, że nie jest czynem nieuczciwej konkurencji działanie zgodne z prawem i dobrymi obyczajami.</i>	
Art. 4 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom tajemnic przedsiębiorstwa uprawnienia do występowania o środki ogólne, procedury i środki prawne przewidziane w	N		<i>Nie wymaga implementacji – przepis o charakterze ogólnym, nakładający ogólny obowiązek ustanowienia systemu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. W polskim</i>	

	niniejszej dyrektywie w celu zapobiegania bezprawnemu pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu ich tajemnic przedsiębiorstwa oraz w celu uzyskania naprawienia szkody zaistniałej z tego powodu.			<i>prawie obowiązek ten realizowany jest przez szczególne przepisy w ustawie o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.</i>	
Art. 4 ust. 2	Pozyskanie tajemnicy przedsiębiorstwa bez zgody posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa uznaje się za bezprawne zawsze wówczas, gdy wynika ono:	T	Art. 11 ust. 3 u.z.n.k.	Pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w szczególności, gdy następuje bez zgody uprawnionego do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi i wynika z nieuprawnionego dostępu, przywłaszczenia, kopiowania dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji, plików elektronicznych obejmujących te informacje lub umożliwiającą wnioskowanie o ich treści.	
Art. 4 ust. 2 lit. a)	a) z nieuprawnionego dostępu, przywłaszczenia lub kopiowania wszelkich dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji lub plików elektronicznych, nad którymi zgodnie z prawem posiadacz tajemnicy przedsiębiorstwa sprawuje kontrolę, zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa lub pozwalających na wywnioskowanie tajemnicy przedsiębiorstwa;	T			
Art. 4 ust. 2 lit. b)	b) z każdego innego postępowania, które uznaje się w danych okolicznościach za sprzeczne z uczciwymi praktykami handlowymi	N		<i>Implementację zapewnia już art. 3 ust. 1 u.z.n.k. z którego a contrario wynika, że nie jest czynem nieuczciwej konkurencji działanie zgodne z prawem i dobrymi obyczajami.</i>	
Art. 4 ust. 3	Wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa uznaje się za bezprawne w każdym przypadku, gdy bez zgody posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa dokonuje go osoba, która spełnia którykolwiek z następujących warunków:	T	Art. 11 ust. 4 u.z.n.k.	Wykorzystanie lub ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w szczególności, gdy następuje bez zgody uprawnionego do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi i narusza ustawowy lub umowny obowiązek ograniczenia ich wykorzystywania lub ujawniania albo gdy zostało dokonane przez osobę, która pozyskała te informacje dokonując czynu nieuczciwej konkurencji.	
Art. 4 ust. 3 lit. a)	a) pozyskała bezprawnie tajemnicę przedsiębiorstwa;	T			
Art. 4 ust. 3 lit. b)	b) naruszyła umowę o poufności lub inny obowiązek nieujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa;	T			
Art. 4 ust. 3 lit. c)	c) naruszyła umowny lub inny obowiązek ograniczenia wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa.	T			
Art. 4 ust. 4	Pozyskiwanie, wykorzystywanie lub ujawnianie tajemnicy przedsiębiorstwa uznaje się również za bezprawne zawsze wówczas, gdy w momencie pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania osoba wie lub powinna w danych okolicznościach wiedzieć, że tajemnicę przedsiębiorstwa uzyskano bezpośrednio lub pośrednio od innej osoby wykorzystującej lub ujawniającej tajemnicę przedsiębiorstwa bezprawnie w rozumieniu ust. 3.	T	Art. 11 ust. 5 u.z.n.k.	Pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji także wówczas, gdy w chwili ich pozyskania, wykorzystania lub ujawniania osoba wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła wiedzieć, że informacje zostały pozyskane bezpośrednio lub pośrednio od tego, kto wykorzystał lub ujawnił je w okolicznościach określonych w ust. 4, a gdy informacje zostały pozyskane na podstawie nieodpłatnej	

				czynności prawnej - również wtedy, gdy osoba ta o tym nie wiedziała, ani przy zachowaniu należytej staranności nie mogła wiedzieć.	
Art. 4 ust. 5	Produkcję, oferowanie lub wprowadzanie do obrotu towarów stanowiących naruszenie oraz przywóz, wywóz bądź przechowywanie towarów stanowiących naruszenie do takich celów uznaje się również za bezprawne wykorzystywanie tajemnicy przedsiębiorstwa, jeżeli osoba dokonująca tych czynności wiedziała lub powinna była w danych okolicznościach wiedzieć o bezprawnym wykorzystywaniu w rozumieniu ust. 3, tajemnicy przedsiębiorstwa.	T	Art. 11 ust. 6 u.z.n.k.	Wykorzystywanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa polegające na produkowaniu, oferowaniu, wprowadzaniu do obrotu, a także przywozie, wywozie i przechowywaniu w tych celach towarów stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, jeżeli osoba dokonująca wskazanej czynności wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła wiedzieć o tym, że właściwości towarów, w tym estetyczne lub funkcjonalne, proces ich wytwarzania lub zbywania zostały w znacznym stopniu ukształtowane w następstwie czynu określonego w ust. 1, dokonanego w okolicznościach określonych w ust. 4.	
Art. 5	Państwa członkowskie zapewniają, by wniosek o zastosowanie środków ogólnych, procedur i środków prawnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie został oddalony, jeżeli domniemane pozyskanie, wykorzystywanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa miało miejsce w jednym z następujących przypadków:	T	Art. 11 ust. 8 u.z.n.k.	Pozyskanie, ujawnienie i wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji, gdy nastąpiło	
Art. 5 lit. a)	dla wykonywania prawa do wolności wypowiedzi i informacji określonego w Karcie, w tym poszanowania wolności i pluralizmu mediów;	T	Art. 11 ust. 8 u.z.n.k.	w celu ochrony uzasadnionego interesu chronionego prawem, w ramach korzystania ze swobody wypowiedzi lub w celu ujawnienia nieprawidłowości, uchybienia, działania z naruszeniem prawa dla ochrony interesu publicznego, lub gdy ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa wobec przedstawicieli pracowników w związku z pełnieniem przez nich funkcji na podstawie przepisów prawa było niezbędne dla prawidłowego wykonywania tych funkcji.	
Art. 5 lit. b)	dla ujawnienia nieprawidłowości, uchybienia lub działania z naruszeniem prawa, pod warunkiem że pozwany działał w celu ochrony ogólnego interesu publicznego;	T			
Art. 5 lit. c)	ujawnienie przez pracowników swoim przedstawicielom w ramach uprawnionego pełnienia przez takich przedstawicieli ich funkcji zgodnie z prawem unijnym lub krajowym, pod warunkiem że takie ujawnienie było konieczne do pełnienia tych funkcji;	T			
Art. 5 lit. d)	celem ochrony uzasadnionego interesu uznanego w prawie unijnym lub krajowym.	N		<i>Implentację zapewnia już z art. 3 ust. 1 u.z.n.k. z którego a contrario wynika, że nie jest czynem nieuczciwej konkurencji działanie zgodne z prawem i dobrymi obyczajami.</i>	
Art. 6 ust. 1	Państwa członkowskie ustanawiają środki ogólne, procedury oraz środki prawne konieczne w celu	N		<i>Przepis o charakterze ogólnym – wymaga ustanowienia systemu ochrony prawnej tajemnicy przedsiębiorstwa.</i>	

	zapewnienia dostępności dochodzenia, na drodze cywilnej, naprawienia szkody z tytułu bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania i ujawniania tajemnic przedsiębiorstwa.			<i>Katalog roszczeń jest już zawarty w art. 18 uznk, a przepisy proceduralne zawiera ustawa z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.</i>	
Art. 6 ust. 2	Środki ogólne, procedury i środki prawne, o których mowa w ust. 1:	N			
Art. 6 ust. 2 lit. a)	a) powinny być sprawiedliwe i równe;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 6 ust. 2 lit. b)	b) nie powinny być niepotrzebnie skomplikowane czy kosztowne, przewidywać nierozsądnych terminów ani powodować nieuzasadnionych opóźnień; oraz	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 6 ust. 2 lit. c)	c) powinny być skuteczne i odstrasżające.	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 7 ust. 1	Środki ogólne, procedury oraz środki prawne przewidziane w niniejszej dyrektywie są stosowane w sposób, który:.	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 7 ust. 1 lit. a)	a) jest proporcjonalny	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 7 ust. 1 lit. b)	b) pozwala uniknąć tworzenia barier dla zgodnego z prawem handlu na rynku wewnętrznym;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 7 ust. 1 lit. c)	c) daje gwarancje przed ich nadużyciem.	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 7 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy sądowe mogły na żądanie pozwanego stosować właściwe środki przewidziane w prawie krajowym, w przypadku gdy wniosek dotyczący bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa jest oczywiście bezzasadny i stwierdzono, że wnioskodawca wszczął postępowanie sądowe w sposób stanowiący nadużycie lub w złej wierze. Środki te mogą w stosownych przypadkach obejmować przyznanie pozwanemu odszkodowania, nałożenie sankcji na wnioskodawcę lub nakazanie	N		<i>Implementację zapewnia już art. 22 ust. 2 u.z.n.k., który reguluje odpowiedzialność powoda za wniesienie oczywiście bezzasadnego powództwa z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji.</i>	

	podania do publicznej wiadomości informacji dotyczących decyzji, o której mowa w art. 15. Państwa członkowskie mogą postanowić, że środki, o których mowa w pierwszym akapicie są rozpatrywane w odrębnym postępowaniu sądowym.				
Art. 8 ust. 1	Państwa członkowskie ustanawiają zgodnie z niniejszym artykułem przepisy dotyczące terminów przedawnienia mających zastosowanie do roszczeń materialnoprawnych i powództw o zastosowanie środków ogólnych, procedur i środków prawnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, regulują początek biegu terminu przedawnienia, długość terminu przedawnienia oraz okoliczności powodujące przerwanie lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia.	N		<i>Przepisy o przedawnieniu zawarte są już zawarte w art. 20 ust. 1 i 2 u.z.n.k., a poprzez zamieszczone w nich odesłanie – także w ustawie z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. Zgodnie z powołanymi przepisami roszczenia z tytułu czynów nieuczciwej konkurencji przedawniają się z upływem lat trzech, przy czym w przypadku roszczenia o naprawienie szkody przedawnienie rozpoczyna swój bieg z chwilą, gdy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia.</i>	
Art. 8 ust. 2	Długość terminu przedawnienia nie przekracza sześciu lat.	T	Art. 20 ust. 4 u.z.n.k.	Jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 stanowi jednocześnie zbrodnię albo występpek, art. 442 ¹ § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny nie stosuje się. W takim przypadku termin przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody nie może skończyć się później, niż z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa (co oznacza, że znajduje zastosowanie 3-letni termin przedawnienia, ale nie może on skończyć swojego biegu później, niż 20 lat od dnia czynu). <i>W pozostałym zakresie, tj. w odniesieniu do naruszeń tajemnicy przedsiębiorstwa, które nie stanowią jednocześnie przestępstwa, implementację zapewnia już art. 442¹ § 1 kodeksu cywilnego w zw. z art. 20 ust. 2 u.z.n.k.</i>	
Art. 9 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby strony, ich prawnicy lub inni przedstawiciele, urzędnicy sądowi, świadkowie, biegli oraz wszystkie inne osoby biorące udział w postępowaniu sądowym dotyczącym bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa lub mające dostęp do dokumentów stanowiących część takiego postępowania sądowego nie mogły wykorzystywać ani ujawniać jakiegokolwiek tajemnicy przedsiębiorstwa lub domniemanej tajemnicy przedsiębiorstwa, którą właściwe organy sądowe, w odpowiedzi na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanej strony, określiły jako poufną i o	T	Art. 23 ust. 3 u.z.n.k.	Karze określonej w ust. 1 podlega kto ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznał się biorąc udział w rozprawie lub innych czynnościach postępowania sądowego dotyczącego roszczeń z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 albo poprzez dostęp do akt takiego postępowania, jeżeli w postępowaniu tym została wyłączona jawność rozprawy.	

	<p>której dowiedziały się w wyniku takiego udziału lub dostępu. W tym względzie państwa członkowskie mogą również umożliwić właściwym organom sądowym działanie z urzędu.</p> <p>Obowiązek, o którym mowa w akapicie pierwszym, pozostaje w mocy po zakończeniu postępowania sądowego. Taki obowiązek ustaje jednak w następujących okolicznościach:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) w przypadku gdy w ostatecznym orzeczeniu stwierdza się, że domniemana tajemnica przedsiębiorstwa nie spełnia wymogów określonych w art. 2 pkt 1; lub b) w przypadku gdy z biegiem czasu informacje, o których mowa, stają się powszechnie znane lub łatwo dostępne osobom, które zwykle mają do czynienia z tego rodzaju informacjami. 				
Art. 9 ust. 2	<p>Państwa członkowskie zapewniają również, aby właściwe organy sądowe - na należycie uzasadniony wniosek strony - mogły zastosować środki szczególne niezbędne do zachowania poufności wszelkich tajemnic przedsiębiorstwa lub domniemanych tajemnic przedsiębiorstwa wykorzystywanych lub wzmiankowanych w trakcie postępowania sądowego dotyczącego bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa. Państwa członkowskie mogą również umożliwić właściwym organom sądowym stosowanie takich środków z urzędu. Środki, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują co najmniej możliwość:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ograniczenia dostępu do wszelkich dokumentów zawierających tajemnice przedsiębiorstwa lub domniemane tajemnice przedsiębiorstwa przedkładanych przez strony lub osoby trzecie, w całości lub w części, do ograniczonej liczby osób; b) ograniczenia dostępu do rozpraw i posiedzeń, podczas których mogą zostać ujawnione tajemnice przedsiębiorstwa lub domniemane tajemnice przedsiębiorstwa, oraz do protokołów lub zapisów z takich rozpraw i posiedzeń, do ograniczonej liczby osób; c) udostępnienia wszelkim osobom innym niż osoby należące do ograniczonej liczby osób, o której mowa w lit. a) i b), każdego orzeczenia sądu w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, z której usunięto lub w 	N		<p>Implementację zapewniają już:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 9 kpc, który ogranicza podmiotowo dostęp do akt sądowych do stron/uczestników postępowania i ich pełnomocników; - art. 153 § 1¹ kpc, który umożliwia wyłączenie jawności rozprawy/posiedzenia, gdy może dojść do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa; - art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1764), zgodnie z którym dostęp do informacji o postępowaniu sądowym może być ograniczony przez wzgląd na potrzebę ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. 	

	<p>której przeredagowano fragmenty zawierające tajemnice przedsiębiorstwa.</p> <p>Liczba osób, o której mowa w lit. a) i b) akapitu drugiego, nie może być większa, niż jest to konieczne dla zapewnienia zgodności z prawem stron postępowania sądowego do skutecznego środka prawnego oraz rzetelnego procesu, i obejmuje co najmniej jedną osobę fizyczną z każdej ze stron oraz prawników lub innych przedstawicieli tych stron postępowania sądowego.</p>				
Art. 9 ust. 3	<p>Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej środków, o których mowa w ust. 2, oraz przy ocenie ich proporcjonalności właściwe organy sądowe uwzględniają potrzebę zapewnienia prawa do skutecznego środka prawnego i rzetelnego procesu, uprawnione interesy stron i, w stosownych przypadkach, osób trzecich oraz wszelkie potencjalne szkody dla którejkolwiek ze stron i, w stosownych przypadkach, dla osób trzecich, wynikające z przyjęcia lub odrzucenia takich środków.</p>	N		<i>Implementację zapewniają już obowiązujące przepisy – jw.</i>	
Art. 9 ust. 4	<p>Wszelkie operacje przetwarzania danych osobowych na mocy ust. 1, 2 lub 3 przeprowadza się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.</p>	N		<i>Nie ma potrzeby odrębnej implementacji: przepisy o ochronie danych osobowych znajdują zastosowanie jako część obowiązującego porządku prawnego.</i>	
Art. 10 ust. 1	<p>Państwa członkowskie zapewniają, że właściwe organy sądowe mogą zastosować, na żądanie posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa, każdy z następujących środków tymczasowych i zabezpieczających wobec domniemanego sprawcy naruszenia:</p> <p>a) tymczasowe zaprzestanie lub, w zależności od przypadku, zakaz wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa;</p> <p>b) zakaz produkcji, oferowania, wprowadzania do obrotu lub użytkowania towarów stanowiących naruszenie, bądź przywozu, wywozu lub przechowywania towarów stanowiących naruszenie do tych celów;</p> <p>c) zajęcie lub przekazanie towarów (w tym towarów importowanych), w stosunku do których istnieje podejrzenie, że stanowią naruszenie, aby zapobiec</p>	N		<i>Implementację zapewniają już obowiązujące przepisy o zabezpieczeniu roszczeń niepieniężnych (art. 755 k.p.c. i nast.). Katalog sposobów zabezpieczenia przewidzianych w tych przepisach k.p.c. ma charakter otwarty, obejmie więc wszystkie sposoby wymienione w dyrektywie.</i>	

	wprowadzeniu ich do obrotu lub ich przepływowi na rynku.				
Art. 10 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, by organy sądowe mogły - zamiast środków, o których mowa w ust. 1 - uzależnić kontynuację domniemanego bezprawnego wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa od złożenia zabezpieczeń mających na celu zapewnienie rekompensaty dla posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa. Ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa w zamian za złożenie zabezpieczenia nie jest dopuszczalne.	T	Art. 755 ¹ kpc	W sprawach dotyczących roszczeń z tytułu czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa, w których udzielono zabezpieczenia polegającego na ustanowieniu zakazów, nakazów lub zajęciu rzeczy ruchomych, mającego na celu zaprzestanie wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd może, na wniosek obowiązanego, zamiast tych środków nakazać obowiązanemu złożenie na rachunek depozytowy Ministra Finansów odpowiedniej sumy pieniężnej dla zabezpieczenia roszczeń uprawnionego z tytułu dalszego wykorzystywania tajemnicy przedsiębiorstwa. Postanowienie może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy.	
Art. 11 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, by w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 10, właściwe organy sądowe miały prawo zażądać od wnioskodawcy przedłożenia dowodów, które można w rozsądny sposób uznać za dostępne, w celu upewnienia się w wystarczającym stopniu co do tego, że:	N		<i>Implementację zapewniają już obowiązujące przepisy – art. 730¹ § 1 k.p.c., który wymaga od żądającego zabezpieczenia uprawdopodobnienia roszczenia i istnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu.</i>	
Art. 11 ust. 1 lit. a)	a) tajemnica przedsiębiorstwa istnieje;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 1 lit. b)	b) wnioskodawca jest posiadaczem tajemnicy przedsiębiorstwa; oraz	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 1 lit. c)	c) tajemnicę przedsiębiorstwa pozyskano bezprawnie, jest ona bezprawnie wykorzystywana lub ujawniana, lub wkrótce może dojść do bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, by przy podejmowaniu decyzji dotyczącej uwzględnienia lub	N		<i>Implementację zapewniają już obowiązujące przepisy – w szczególności art. 730¹ § 2 i 3 k.p.c., które wskazują, co</i>	

	odrzućenia wniosku oraz przy ocenie jego proporcjonalności właściwe organy sądowe były zobowiązane do uwzględnienia konkretnych okoliczności danej sprawy, wraz z oceną, w stosownych przypadkach:			<i>bierze się pod uwagę przy ocenie istnienia interesu prawnego oraz nakazują należycie uwzględnić interesy wszystkich zainteresowanych.</i>	
Art. 11 ust. 2 lit. a)	a) wartości i innych cech szczególnych tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 2 lit. b)	b) środków podjętych w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 2 lit. c)	c) udziału pozwanego w pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu tajemnicy przedsiębiorstwa	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 2 lit. d)	d) skutku bezprawnego wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 2 lit. e)	e) uprawnionych interesów stron oraz wpływów, jaki przyjęcie lub odrzucenie środków mogłoby mieć dla stron;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 2 lit. f)	f) uprawnionych interesów osób trzecich;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 2 lit. g)	g) interesu publicznego; oraz	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 2 lit. h)	h) ochrony praw podstawowych.	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, by na żądanie pozwanego środki, o których mowa w art. 10, zostały uchylone lub w inny sposób przestały obowiązywać, jeżeli:	N		<i>Implementację zapewnia już art. 733 k.p.c.</i>	
Art. 11 ust. 3 lit.a)	a) wnioskodawca nie wszczyna postępowania sądowego prowadzącego do wydania orzeczenia co do istoty sprawy przez właściwy organ sądowy w rozsądnym terminie określonym przez organ sądowy stosujący środki, jeżeli pozwala na to prawo państwa członkowskiego lub, w przypadku braku takiego rozstrzygnięcia, w terminie nieprzekraczającym 20 dni roboczych lub 31 dni kalendarzowych, w zależności od tego, który termin jest dłuższy;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	

Art. 11 ust. 3 lit. b)	b) przedmiotowe informacje nie spełniają już wymogów określonych w art. 2 pkt 1 z przyczyn, za które pozwany nie odpowiada.	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 11 ust. 4	Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy sądowe mogły uzależnić wprowadzenie środków, o których mowa w art. 10, od złożenia przez wnioskodawcę odpowiedniego zabezpieczenia lub równoważnej gwarancji w celu zapewnienia rekompensaty za wszelkie szkody poniesione przez pozwanego oraz, w stosownych przypadkach, przez wszystkie inne osoby dotknięte przez te środki.	T	Art. 739 k.p.c.	Wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia sąd może uzależnić od złożenia przez uprawnionego kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego lub, stosownie do okoliczności, innych osób, powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu. Z kaucji tej będzie przysługiwało obowiązanemu, lub, stosownie do okoliczności, innym osobom dotkniętym wykonaniem postanowienia o zabezpieczeniu, pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi należnościami zaraz po kosztach egzekucyjnych.	
Art. 11 ust. 5	<p>W przypadku gdy środki, o których mowa w art. 10 zostają uchylone na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, w przypadku gdy upadają one na skutek jakiegokolwiek działania lub zaniechania wnioskodawcy, lub w przypadku gdy stwierdzono następnie, że nie miało miejsca bezprawne pozyskanie, wykorzystywanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa i nie pojawiło się zagrożenie wystąpienia takiego czynu, właściwe organy sądowe mogą zasądzić od wnioskodawcy, na żądanie pozwanego lub poszkodowanej osoby trzeciej, odpowiednią rekompensatę na rzecz pozwanego lub poszkodowanej osoby trzeciej za wszelkie szkody poniesione w wyniku zastosowania tych środków.</p> <p>Państwa członkowskie mogą postanowić, że wniosek o rekompensatę, o której mowa w akapicie pierwszym, jest rozpatrywany w odrębnym postępowaniu sądowym.</p>	N		<i>Implementację przepisu zapewnia już obowiązujący art. 746 k.p.c.</i>	
Art. 12 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku stwierdzenia bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy	N		<i>Implementację zapewnia już art. 18 ust. 1 u.z.n.k.</i>	

	przedsiębiorstwa w orzeczeniu sądowym co do istoty sprawy właściwe organy sądowe mogły - na żądanie wnioskodawcy - nakazać zastosowanie wobec sprawcy naruszenia co najmniej jednego z poniższych środków:				
Art. 12 ust. 1 lit. a)	a) zaprzestanie lub, w zależności od przypadku, zakaz wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa	N		<i>Implementację zapewnia już art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k.</i>	
Art. 12 ust. 1 lit. b)	b) zakaz produkcji, oferowania, wprowadzania do obrotu lub użytkowania towarów stanowiących naruszenie prawa, bądź zakaz przywozu, wywozu lub przechowywania towarów stanowiących naruszenie do tych celów;	N		<i>Implementację zapewnia już art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k.</i>	
Art. 12 ust. 1 lit. c)	c) przyjęcie stosownych środków naprawczych w odniesieniu do towarów stanowiących naruszenie;	N		<i>Implementację zapewnia art. 18 ust. 2 u.z.n.k.</i>	
Art. 12 ust. 1 lit. d)	d) zniszczenie - w całości lub częściowo - wszelkich dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji lub plików elektronicznych obejmujących bądź wykorzystujących tajemnicę przedsiębiorstwa lub, w stosownych przypadkach, dostarczenie wnioskodawcy całości lub części tych dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji i plików elektronicznych.	N		<i>Implementację zapewnia już art. 18 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 u.z.n.k.</i>	
Art. 12 ust. 2	Środki naprawcze, o których mowa w ust. 1 lit. c), obejmują:	N		<i>Implementację zapewnia już art. 18 ust. 2 u.z.n.k. (który zawiera szeroką normę kompetencyjną dla sądu i otwarty katalog środków).</i>	
Art. 12 ust. 2 lit. a)	a) wycofanie z rynku towarów stanowiących naruszenie;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 12 ust. 2 lit. b)	b) pozbawienie towarów stanowiących naruszenie cech naruszenia;	N		<i>.Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 12 ust. 2 lit. c)	c) zniszczenie towarów stanowiących naruszenie lub, w stosownych przypadkach, wycofanie ich z obrotu, pod warunkiem że takie wycofanie nie zagraża ochronie przedmiotowej tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	

Art. 12 ust. 3	Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że w przypadku nakazu wycofania z rynku towarów stanowiących naruszenie ich właściwe organy sądowe mogą nakazać, na żądanie posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa, przekazanie towarów posiadaczowi lub organizacjom charytatywnym.	N		<i>Implementacja nie jest wymagana – przepis ma charakter fakultatywny.</i>	
Art. 12 ust. 4	4. Właściwe organy sądowe nakazują, aby środki, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), zostały przeprowadzone na koszt sprawcy naruszenia, chyba że istnieją szczególne powody, aby tego nie robić. Środki te nie wpływają na roszczenia odszkodowawcze, jakie mogą przysługiwać posiadaczowi tajemnicy przedsiębiorstwa z tytułu bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		<i>Implementację zapewnia już:</i> - art. 770 k.p.c. (w zw. z art. 745 k.p.c), ustalający ogólną zasadę, zgodnie z którą dłużnik zwraca wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji (wykonania zabezpieczenia); - art. 18 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k.- który nie uzależnia możliwości żądania / zakresu odszkodowania od tego, czy osoba, która dopuściła się naruszenia, poniosła koszty stosowania środków zabezpieczających.	
Art. 13 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, by przy rozpatrywaniu wniosku o wydanie nakazów sądowych lub o przyjęcie środków naprawczych przewidzianych w art. 12 oraz przy ocenie ich proporcjonalności właściwe organy sądowe były zobowiązane do uwzględnienia konkretnych okoliczności danej sprawy, wraz z oceną, w stosownych przypadkach:	N		<i>Implementację zapewniają już obowiązujące przepisy ustawy z 17 listopada 1965 r. – Kodeks postępowania cywilnego. W szczególności, zgodnie z art. 316 k.p.c. sąd przy wydaniu wyroku bierze pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy – a zatem wszelkie udowodnione twierdzenia stron, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia zgodnie z przepisami prawa materialnego.</i>	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. a)	a) wartości i innych cech szczególnych tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. b)	b) środków podjętych w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. c)	c) udziału sprawcy naruszenia w pozyskiwaniu, wykorzystywaniu lub ujawnianiu tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. d)	d) skutku bezprawnego wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. e)	e) uprawnionych interesów stron oraz wpływu, jaki przyjęcie lub odrzucenie środków mogłoby mieć dla stron;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	

Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. f)	f) uprawnionych interesów osób trzecich;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. g)	g) interesu publicznego;	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 13 ust. 1 akapit 1 lit. h)	h) ochrony praw podstawowych.	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 13 ust. 1 akapit 2	Jeżeli właściwe organy sądowe ograniczają czas stosowania środka, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) i b), okres ten musi być wystarczający do usunięcia wszelkich korzyści handlowych lub gospodarczych, jakie sprawca naruszenia mógł uzyskać w wyniku bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		<i>Uzasadnienie j.w.</i>	
Art. 13 ust. 2	Państwa członkowskie zapewniają, aby na żądanie pozwanego środki, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) i b), zostały uchylone lub w inny sposób przestały obowiązywać, jeżeli przedmiotowe informacje przestały spełniać wymogi określone w art. 2 pkt 1 z przyczyn, za które pozwany nie odpowiada bezpośrednio lub pośrednio.	N		<i>Implementację zapewniają już obowiązujące przepisy. Wymagana przez omawiany przepis dyrektywy ochrona pozwanego może być w polskim systemie prawnym realizowana przy wykorzystaniu dwóch już istniejących instrumentów prawa procesowego – powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 pkt 2 k.p.c. oraz powództwa o ustalenie z art. 189 k.p.c.</i>	
Art. 13 ust. 3 akapit 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby na żądanie osoby, która może podlegać środkom przewidzianym w art. 12, właściwy organ sądowy mógł zarządzić wypłacenie rekompensaty pieniężnej na rzecz poszkodowanego zamiast stosowania tych środków, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:	T	Art. 18 ust. 4 u.z.n.k.	W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11, sąd zamiast uwzględnienia żądania określonego w ust. 1 pkt 1 lub 2 lub ust. 2 może, na wniosek pozwanego, zobowiązać go do zapłaty na rzecz powoda stosownego wynagrodzenia, w wysokości nie wyższej, niż wynagrodzenie, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z informacji, przez czas nie dłuższy, niż do ustania stanu tajemnicy, jeżeli: 1) pozwany w chwili wykorzystywania lub ujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie wiedział, ani przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć, że informacje te pozyskano od osoby, która je wykorzystwała lub ujawniła w okolicznościach określonych w art. 11 ust. 4; 2) uwzględnienie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 spowodowałoby dla pozwanego niewspółmierne szkody;	

				3) zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia nie narusza uzasadnionego interesu powoda.	
Art. 13 ust. 3 akapit 1 lit. a)	a) dana osoba w momencie wykorzystywania lub ujawniania nie wiedziała ani nie miała powodu, by w danych okolicznościach wiedzieć, że tajemnicę przedsiębiorstwa uzyskano od innej osoby, która bezprawnie wykorzystywała lub ujawniała tajemnicę przedsiębiorstwa;	T	Jw.	W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11, sąd zamiast uwzględnienia żądania określonego w ust. 1 pkt 1 lub 2 lub ust. 2 może, na wniosek pozwanego, zobowiązać go do zapłaty na rzecz powoda stosownego wynagrodzenia, w wysokości nie wyższej, niż wynagrodzenie, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z informacji, przez czas nie dłuższy, niż do ustania stanu tajemnicy, jeżeli: 1) pozwany w chwili wykorzystywania lub ujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa nie wiedział, ani przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć, że informacje te pozyskano od osoby, która je wykorzystywała lub ujawniała w okolicznościach określonych w art. 11 ust. 4; 2) uwzględnienie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 spowodowałoby dla pozwanego niewspółmierne szkody; 3) zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia nie narusza uzasadnionego interesu powoda.	
Art. 13 ust. 3 akapit 1 lit. b)	b) wprowadzenie przedmiotowych środków spowodowałoby dla takiej osoby niewspółmierne szkody; oraz	T	Jw.		
Art. 13 ust. 3 akapit 1 lit. c)	c) rekompensata pieniężna dla poszkodowanego wydaje się stosunkowo zadowalająca	T			
Art. 13 ust. 3 akapit 2	W przypadku nakazania rekompensaty pieniężnej zamiast środków, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) i b), taka rekompensata pieniężna nie jest wyższa niż suma opłat licencyjnych lub honorariów, które byłyby należne w razie wystąpienia przez tę osobę z wnioskiem o zezwolenie na wykorzystywanie przedmiotowej tajemnicy przedsiębiorstwa przez okres, w którym wykorzystywanie tajemnicy przedsiębiorstwa byłoby zabronione.	T			
Art. 14 ust. 1 akapit 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby na żądanie poszkodowanego właściwe organy sądowe nakazały sprawcy naruszenia, który wiedział lub powinien był wiedzieć, że dokonywał bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa, wypłatę odszkodowania na rzecz posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa w wysokości odpowiedniej do szkody faktycznie poniesionej w wyniku bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		<i>Implementację zapewniają już obowiązujące art. 415 k.c. w zw. z art. 18 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k.</i>	
Art. 14 ust.1 akapit 2	Państwa członkowskie mogą ograniczyć odpowiedzialność za szkody spowodowane przez pracowników wobec swoich pracodawców wskutek	N		<i>Ograniczenie odpowiedzialności pracowników zawarte jest w art. 119 kodeksu pracy.</i>	

	bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy pracodawcy, gdy pracownicy działali nieumyślnie.				
Art. 14 ust. 2 akapit 1	Przy ustalaniu wysokości odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 właściwe organy sądowe uwzględniają wszystkie odpowiednie czynniki takie jak poniesione przez poszkodowanego negatywne skutki ekonomiczne, łącznie z utraconymi korzyściami, wszelkie nieuczciwe korzyści osiągnięte przez sprawcę naruszenia oraz, w stosownych przypadkach, elementy inne niż czynniki ekonomiczne, takie jak np. szkodę niemajątkową, jaką poniósł posiadacz tajemnicy przedsiębiorstwa w wyniku bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa.	N		<i>Implementację zapewnia już art. 415 k.c. w związku z art. 18 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k. oraz art. 361 k.c.</i>	
Art. 14 ust. 2 akapit 2	Właściwe organy sądowe mogą alternatywnie, w stosownych przypadkach, ustalić wysokość odszkodowania, jako płatność ryczałtową na podstawie co najmniej takich elementów jak wysokość opłat licencyjnych lub honorariów, jakie byłyby należne w razie wystąpienia przez sprawcę naruszenia o zezwolenie na wykorzystywanie przedmiotowej tajemnicy przedsiębiorstwa.	T	Art. 18 ust. 5 u.z.n.k.	W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa, uprawniony może żądać, zamiast odszkodowania określonego w ust. 1 pkt 4, naprawienia szkody przez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.	
Art. 15 ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, by w ramach postępowania sądowego wszczętego z powodu bezprawnego pozyskania, wykorzystywania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa właściwe organy sądowe mogły, na żądanie wnioskodawcy i na koszt sprawcy naruszenia, nakazać zastosowanie odpowiednich środków w celu podania orzeczenia do publicznej wiadomości, łącznie z publikacją orzeczenia w całości lub w części.	T	Art. 18 ust. 3 u.z.n.k.	W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa sąd na wniosek uprawnionego może zobowiązać pozwanego do podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku, w oznaczony sposób i w oznaczonym zakresie, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na okoliczności dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, w szczególności sposób dokonania czynu, wartość informacji, których dotyczył czyn, skutek czynu oraz prawdopodobieństwo dokonania czynu nieuczciwej konkurencji w przyszłości, a w przypadku, jeżeli pozwanym jest osoba fizyczna - jeżeli dodatkowo nie sprzeciwia się temu uzasadniony interes pozwanego, w szczególności względ na ochronę jego dóbr osobistych. Sposób i zakres podania do publicznej	

				wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku nie może prowadzić do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa.	
Art. 15 ust. 2	Wszystkie środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zachowują poufność tajemnic przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 9.	T	Art. 18 ust. 3 u.z.n.k. zdanie 2	Sposób i zakres podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku nie może prowadzić do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa.	
Art. 15 ust. 3	Przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środka wskazanego w ust. 1 oraz przy ocenie jego proporcjonalności właściwe organy sądowe uwzględniają, w stosownych przypadkach, wartość tajemnicy przedsiębiorstwa, postępowanie sprawcy naruszenia podczas pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa, skutek bezprawnego wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa oraz prawdopodobieństwo dalszego bezprawnego wykorzystywania lub ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa przez sprawcę naruszenia. Właściwe organy sądowe uwzględniają również, czy informacja na temat sprawcy naruszenia pozwalają zidentyfikować osobę fizyczną a jeżeli tak jest to, czy opublikowanie tej informacji byłoby uzasadnione, w szczególności w świetle ewentualnego naruszenia prywatności i dobrego imienia sprawcy naruszenia przez taki środek.	T	Art. 18 ust. 3 u.z.n.k.	W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, polegającego na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa sąd na wniosek uprawnionego może zobowiązać pozwanego do podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku, w oznaczony sposób i w oznaczonym zakresie, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na okoliczności dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, w szczególności sposób dokonania czynu, wartość informacji, których dotyczył czyn, skutek czynu oraz prawdopodobieństwo dokonania czynu nieuczciwej konkurencji w przyszłości, a w przypadku, jeżeli pozwanym jest osoba fizyczna - jeżeli dodatkowo nie sprzeciwia się temu uzasadniony interes pozwanego, w szczególności względ na ochronę jego dóbr osobistych.	
Art. 16 akapit 1	Państwa członkowskie zapewniają właściwym organom sądowym możliwość nałożenia kar na każdą osobę, która nie stosuje się do środków przyjętych zgodnie z art. 9, 10 i 12 lub odmawia ich stosowania.	T	Art. 23 ust. 3 u.z.n.k.	Karze określonej w ust. 1 podlega kto ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznał się biorąc udział w rozprawie lub innych czynnościach postępowania sądowego dotyczącego roszczeń z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 11 albo poprzez dostęp do akt takiego postępowania, jeżeli w postępowaniu tym została wyłączona jawność rozprawy. <i>W pozostałym zakresie implementację zapewnia już obowiązujący art. 1050 k.p.c. przewidujący możliwość nałożenia na dłużnika grzywny w przypadku niewykonywania przezeń – wbrew obowiązkowi – tzw. czynności niezastępowalnych</i>	

Art. 16 akapit 2	Przewidziane kary obejmują możliwość nałożenia okresowych kar pieniężnych w przypadku niedostosowania się do środka przyjętego na podstawie art. 10 i 12.	N		<i>Implementację zapewnia już art. 1050 k.p.c..</i>	
Art. 16 akapit 3	Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.	N		<i>Przepis ogólny – nie wymaga implementacji.</i>	
Art. 17	W celu wspierania współpracy, w tym wymiany informacji, między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jednego korespondenta krajowego odpowiedzialnego za wszelkie kwestie związane z wdrażaniem środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Każde państwo członkowskie przekazuje dane korespondenta lub korespondentów krajowych pozostałym państwom członkowskim i Komisji.	N		<i>Przepis techniczny – dotyczy współpracy państw członkowskich z KE na etapie implementacji dyrektywy – nie wymaga implementacji.</i>	
Art. 18 ust. 1	Do dnia 9 czerwca 2021 r. Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej przygotowuje - w kontekście działalności europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej - wstępne sprawozdanie na temat tendencji w sporach sądowych wszczynanych na podstawie niniejszej dyrektywy w związku z bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem lub ujawnianiem tajemnic przedsiębiorstwa.	N		<i>Przepis techniczny – adresowany do EUIPO – nie wymaga implementacji.</i>	
Art. 18 ust. 2	Do dnia 9 czerwca 2022 r. Komisja sporządzi sprawozdanie okresowe w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu tym w należyty sposób należy uwzględnić sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. Sprawozdanie okresowe powinno zawierać w szczególności analizę ewentualnych skutków stosowania niniejszej dyrektywy dla badań i innowacji,	N		<i>Przepis techniczny – adresowany do KE – nie wymaga implementacji.</i>	

	mobilności pracowników i dla korzystania z prawa do wolności wypowiedzi i informacji.				
Art. 18 ust. 3	Do dnia 9 czerwca 2026 r. Komisja przeprowadzi ocenę wpływu niniejszej dyrektywy i przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N		<i>Przepis techniczny – adresowany do KE – nie wymaga implementacji.</i>	
Art. 19 ust. 1 akapit 1	Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 9 czerwca 2018 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków.	T	Art. 5	Ustawa wchodzi w życie z dniem 9 czerwca 2018 r.	
Art. 19 ust. 1 akapit 2	Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.	T	Przypis do tytułu ustawy	Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2016, str. 1)	
Art. 19 ust. 2	Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		<i>Przepis techniczny – nie wymaga implementacji.</i>	
Art. 20	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N		<i>Przepis techniczny – dot. vacatio legis dyrektywy – nie wymaga implementacji.</i>	
Art. 21	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich. Sporządzono w Strasburgu dnia 8 czerwca 2016 r.	N		<i>Przepis techniczny – określający adresatów dyrektywy – nie wymaga implementacji.</i>	
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU					

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	
Art. 3	<p>W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r., poz. 229 i 1132) w art. 4 pkt 17 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„17) tajemnicy przedsiębiorstwa – rozumie się przez to tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r., poz. 1503, z późn. zm.)</p>	<p>Zmiana przepisów u.o.k.i.k. ma charakter wyłącznie techniczny. Zmieniany pkt 17 w art. 4 u.o.k.i.k. zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa dla potrzeb przepisów u.o.k.i.k. Jest ona tożsama z definicją tajemnicy przedsiębiorstwa zawartą w przepisach u.z.n.k. Art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. odwołuje się zatem do tego przepisu u.z.n.k., który zawiera definicję tajemnicy przedsiębiorstwa. Ponieważ w wyniku zmian przewidzianych w projektowanej ustawie definicja taka zostanie zawarta w art. 11 ust. 2 u.z.n.k., odesłanie w art. 4 pkt 17 u.o.k.i.k. powinno dotyczyć art. 11 ust. 2 u.o.k.i.k. (zamiast dotychczasowego odesłania do art. 11 ust. 4 u.o.k.i.k.).</p>
Art. 4	<p>1. Przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do czynów nieuczciwej konkurencji, polegających na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa popełnionych po jej wejściu w życie.</p> <p>2. Przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się także do postępowań wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy.</p>	<p>Projektowany art. 4 zawiera regulację o charakterze intertemporalnym. W zakresie przepisów prawa materialnego (tj. nowelizacji przepisów u.z.n.k. i u.o.k.i.k.) nowa ustawa znajdzie zastosowanie do oceny tych działań, które nastąpią po jej wejściu w życie – zgodnie z ogólną zasadą niedziałania przepisów prawa wstecz.. Z kolei w zakresie przepisów prawa cywilnego procesowego, zastosowanie znajdzie zasada bezpośredniego działania nowej ustawy (art. 4 ust. 2 projektu).</p>

Odwrócona TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:			Projekt ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:			Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego		

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec z noś ć wdroże nia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 4 ust. 4	Pozyskiwanie, wykorzystywanie lub ujawnianie tajemnicy przedsiębiorstwa uznaje się również za bezprawne zawsze wówczas, gdy w momencie pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania osoba wie lub powinna w danych okolicznościach wiedzieć, że tajemnicę przedsiębiorstwa uzyskano bezpośrednio lub pośrednio od innej osoby wykorzystującej lub ujawniającej tajemnicę przedsiębiorstwa bezprawnie w rozumieniu ust. 3.	T	Art. 11 ust. 5 u.z.n.k.	Pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji także wówczas, gdy w chwili ich pozyskania, wykorzystania lub ujawniania osoba wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła wiedzieć, że informacje zostały pozyskane bezpośrednio lub pośrednio od tego, kto wykorzystał lub ujawnił je w okolicznościach określonych w ust. 4, a gdy informacje zostały pozyskane na podstawie nieodpłatnej czynności prawnej - również wtedy, gdy osoba ta o tym nie wiedziała, ani przy zachowaniu należytej staranności nie mogła wiedzieć.	Chociaż przepisy dyrektywy nr 2016/943/UE nie sankcjonują sytuacji, w której bezprawnie pozyskane informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa są dalej nieodpłatnie przekazywane nabywcy w dobrej wierze – to jednak takie rozwiązanie przewiduje obecnie obowiązujący art. 11 ust. 2 u.z.n.k. Wskazana regulacja obowiązuje w polskim porządku prawnym od 1993 r. i nie wynika z implementacji przepisu dyrektywy. Zmiana takiej regulacji „przy okazji” transpozycji dyrektywy, bez pogłębionych prac analitycznych w tym zakresie co do jej celowości, nie byłaby właściwym rozwiązaniem. Utrzymanie wskazanej regulacji stanowi o szerszej ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa, niż wymagana przez przepisy dyrektywy nr 2016/943/UE – co wpisuje się w minimalny charakter harmonizacji przewidziany przez tę dyrektywę.

Warszawa, dnia 11 maja 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPU.E.920.52.2018.akr/18

dot.: RM-10-72-18 z 10.05.2018 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Niezależnie od powyższej opinii zwracam uwagę, że zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy do dnia 9 czerwca 2018 r. W celu zapewnienia terminowej transpozycji dyrektywy konieczne jest zatem podjęcie przez projektodawcę wszelkich możliwych działań, by projekt był jak najszybciej procedowany w Sejmie (zgodnie z projektowanym art. 5 ustawy, ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia).

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości

